XXXIV. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM · Ára: 1,80 Ft · 1978. JANUÁR 26.

Ludas Matyi

Szűr-Szabó József rajza

MINISZTER AZ ÜZEMBEN

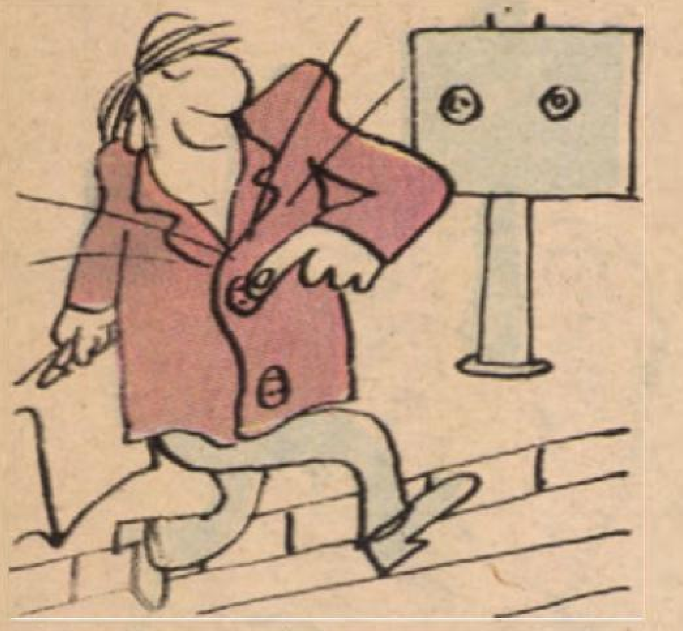

KEDVES LUDAS!

Korszerűsített Karinthy-szabadalom

„Automatikus készülék. Egyszerű szerkezet, melyen felül, ha megnyomok egy gombot, oldalt kijön egy másik gomb, amit szintén meg lehet nyomni." Karinthy Frigyesnek ez a híres szabadalma a Pillangó utcánál jutott eszembe.

Ugyanis: a közelmúltig, egészen közönséges és öttletlen módon szerenykedett a metró Pillangó utcai megállójánál fekvő, gyalogjáró-átkelő-sávnak neveztetett zebránál két gomb, az úttest alatt pedig több érzékelő. Ha a gyalogosok át akartak menni, s már elegen nyomkodták a gombot, s az érzékelő nem jelzett tömött autó-sort, akkor a gyalogosoknak kigyulladt a zöld lámpa.

Átmehettek.

Sajnos, Karinthy valamelyik mai olvasója rájött, mi a baj: a Kerepesi úton két sáv van, és a gyalogos *egyszerre* átmehetett mindkét sávon, metróhoz vagy metrótól.

Hát ez, ugye, nem maradhat így.

Nem is maradt.

Megszületett az *automatikus készülék mindenféle áthaladás ellen.*

A gyalogosok nyomogatják a gombokat.

Vagy ha nincsenek, nem nyomogatják.

Mindegy.

Az egyik sávban zöldet kapnak. Átmennek.

Mármint a két sáv közötti senki-földjére, mert ha az egyik sávon zöld, akkor a másikon piros.

Tehát mindig van várakozó, aki nyomogatja a gombot.

A gépkocsivezetők pedig a pedálokat nyomogatják. Eddig ugyanis legfeljebb egyes kocsi kapott pirosat, kocsi-sor soha.

Most nincs rá esély, hogy megállás nélkül áthaladhasson.

Az automatikus készülék akkor is felváltva adna pirosat a két sávon, ha egyetlen gyalogos se várakozna éppen.

De erre, az új szerkentyű megszületése óta, nem volt példa.

—eljan—

ÖNKISZOLGÁLÁS AZ OTP-NÉL

A Mártírok úti OTP-fiókban tapasztaltam a nagyszerű újítást.

Van egy ablak, ahol az ügyfél az eddigi hosszadalmas eljárás nélkül 20 ezer forint erejéig pillanatok alatt elintézheti takarékossági „ügyletét".

Annyi csak a dolga, hogy az ablak előtti dobozból kivesz egy cédulát, és kitölti azt. Mégpedig piros színű „Takarékkivét bizonylatot", ha kivenni akar; illetve kék színű „Takarékbetét bizonylatot", ha betenni akar.

Örömmel tettem eleget a feladatomnak, beírtam a kérdezett adatokat, és azt is (természetesen erre is rovat van), hogy mennyi a „Betét", amellyel gyarapítani szándékozom tőkémet.

Benyújtom az ablakon, a kisasszony megnézi, és nagyon kedvesen figyelmeztet, hogy máskor az „Új egyenleg" rovatot is töltsem ki.

Nos, nem akarok hencegni mindentudásommal, de az „egyenleg" és az „új egyenleg" fogalmával is tisztában vagyok, ámde mellettem áll egy fejkendős néni, aki azt sem tudja, hogy eszik-e, vagy iszszák az egyenleget. Meg különben is, az ablak mögött számológép van, és — szerintem — az egyenleg kiszámítása nem az ügyfél feladata.

Vagy lehet, hogy az OTP a jövőben minden év januárjában be fogja rendelni az ügyfeleit, hogy számítsák ki a betétjük kamatát?

S. L.

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

Hihetetlen történet

A Ludas tavalyi 50. számában jelent meg a fenti című cikk, amelynek nyomán érintkezésbe léptünk a vásárlóval, aki megjelent üzletünkben és azonosította azt a dolgozónkat, aki kiszolgálta. A cikk alapján még egy vásárló jelentkezett, akitől ugyanaz a dolgozó ugyancsak farmernadrág eladásnál felárat igényelt és kapott. Ezek alapján boltunk dolgozója ellen fegyelmi eljárást indítottunk, állásából azonnali hatállyal felfüggesztettük, esetleg büntető feljelentést is teszünk ellene. A Ludas cikkét igen hasznosnak ítéljük meg, segített minket a vásárlók megkárosítása elleni küzdelemben.

Szirtes Zoltán, igazgató
Ruházati Bolt Vállalat

Társbérlőnk: a csótány

A fenti című panaszra (Ludas, 1977. 50. sz.) a kerületi KÖJÁL tájékoztatása alapján közöljük: sajnos, Újpalotán kedvezőek a feltételek a csótányok elszaporodására. A Fővárosi Takarító Vállalat kedvezményesen és garanciával vállalkozik a közös és egyszerre történő irtásra, és az IKV is fizeti a közösen használt helyiségek után járó költségeket. A közös irtásban való részvétel azonban önkéntes: nincs jogszabály, amelynek alapján azt a lakástulajdonost is kötelezni lehetne, akinél rovar nem fordult elő. Ez nehezíti a rovarok hatásos irtását. A lakók összefogásával, az önkéntes irtás közös megszervezésével, a tisztaság fokozásával azonban érhető el eredmény.

Dr. Rikli Erzsébet
Bp. Főv. XV. ker. Tanács VB

Emléktábla

Emléktábla (Ludas, 1977. 48. sz.) című észrevételüket, amely szerint a Nemzetközi Camping és Karavánkocsi Szövetség ülését megörökítő emléktábla nem való a balatonfüredi SZOT szanatórium árkádcsarnokába, megköszönjük és megfontoljuk. Megvizsgáljuk, mely emléktáblát vagy táblákat nem célszerű jellegüknél fogva a sorba illeszteni, egyben felmérjük azt is, van-e városunkban megfelelő hely más jellegű emlékeink megőrzésére.

Rácz István, elnök
Balatonfüred Városi Tanács

Krumpliskenyér kellene

Válaszunk a fenti című (Ludas, 1977. 52. sz.) panaszra: a burgonyás kenyér gyártásához burgonyapehelyre van szükség, amit importálunk. Amennyiben beszerzése megoldódik és a minisztériumok a jelenlegi korlátozást feloldják, ismét bővíthetjük a választékot burgonyás kenyérrel.

Orosz László, oszt. vez. h.
Miskolc megyei város Tanácsa VB

EZ AZTÁN A JUTALOM!

A Márka szőlőlé reklámpályázatára beküldött kék kupak jutalmául vásárlási utalványt kaptam, de nem örülhettem neki. A bélyegző szerint december h e t e d i k é n lejáró, érvénytelenné váló vásárlási utalványt december t i z e n h e t e d i k é n küldték el címemre, a postabélyegző tanúsága szerint és azt másnap meg is kaptam. Amikor már 11 napja lejárt.

Kenese Lászlóné
9200 Mosonmagyaróvár,
Frankel Leó lakótelep E/1.

ÜVEGESTÁNC

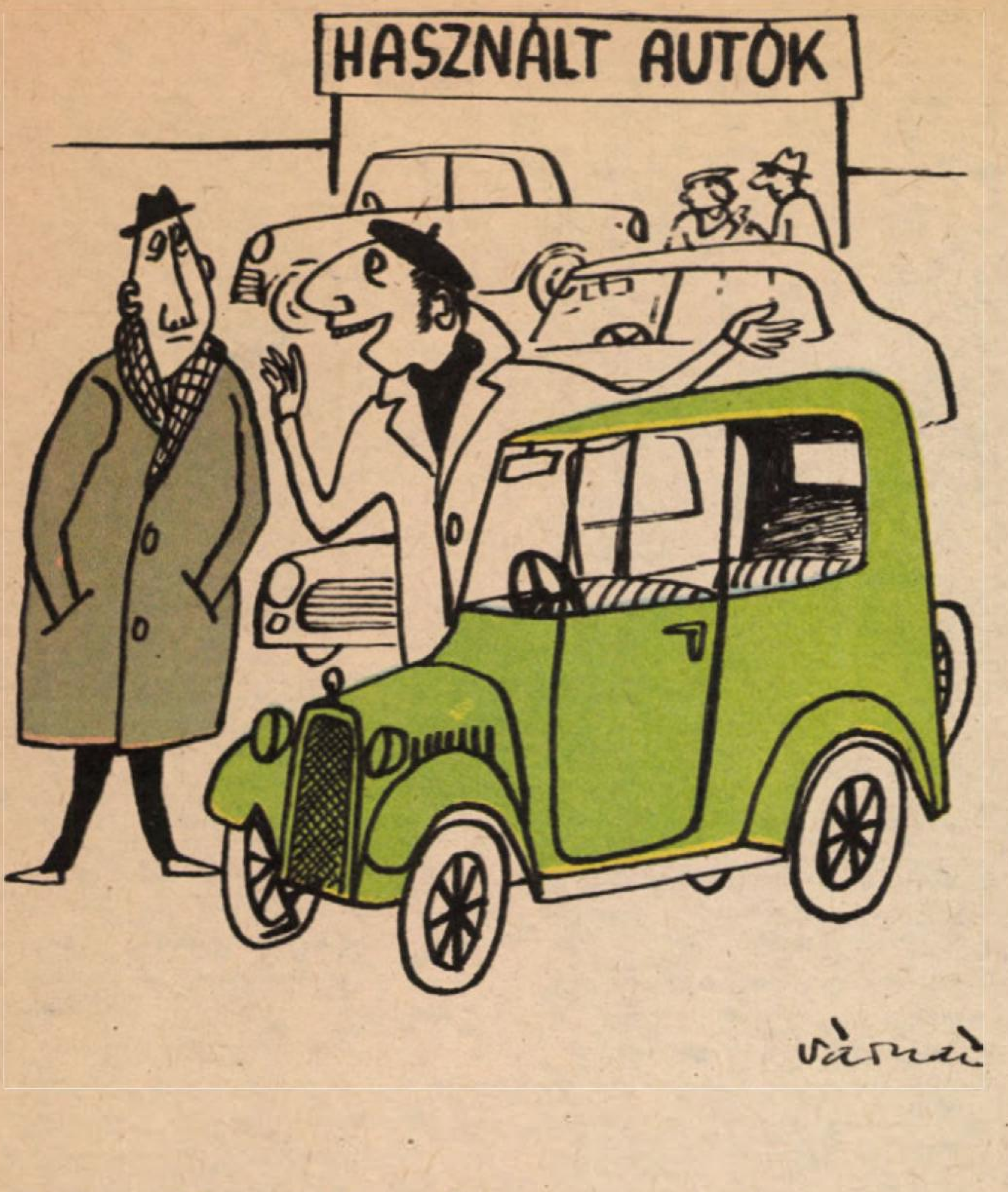
A LEMEZJÁTSZÓ ÉS A TŰ

Lesa típusú, olasz lemezjátszómat csaknem hatezer forintért vagy három éve vettem. Azonnal vásároltam volna hozzá tartalék tűt, mert a használati utasítás szerint is 70 órai használat után szükséges a tűcsere, de sajnálkozva közölték: nincs. Biztattak azonban: természetesen gondoskodik majd a kereskedelem tartalék tű beszerzéséről, hiszen ők is tudják stb. Nos, azóta, mint említettem, háromnál több év telt el, rendszeresen érdeklődöm az üzletben, de a mai napig eredménytelenül. Az egyetlen tű a 70 óra letelte előtt eltört: azóta csak nézegethetem az

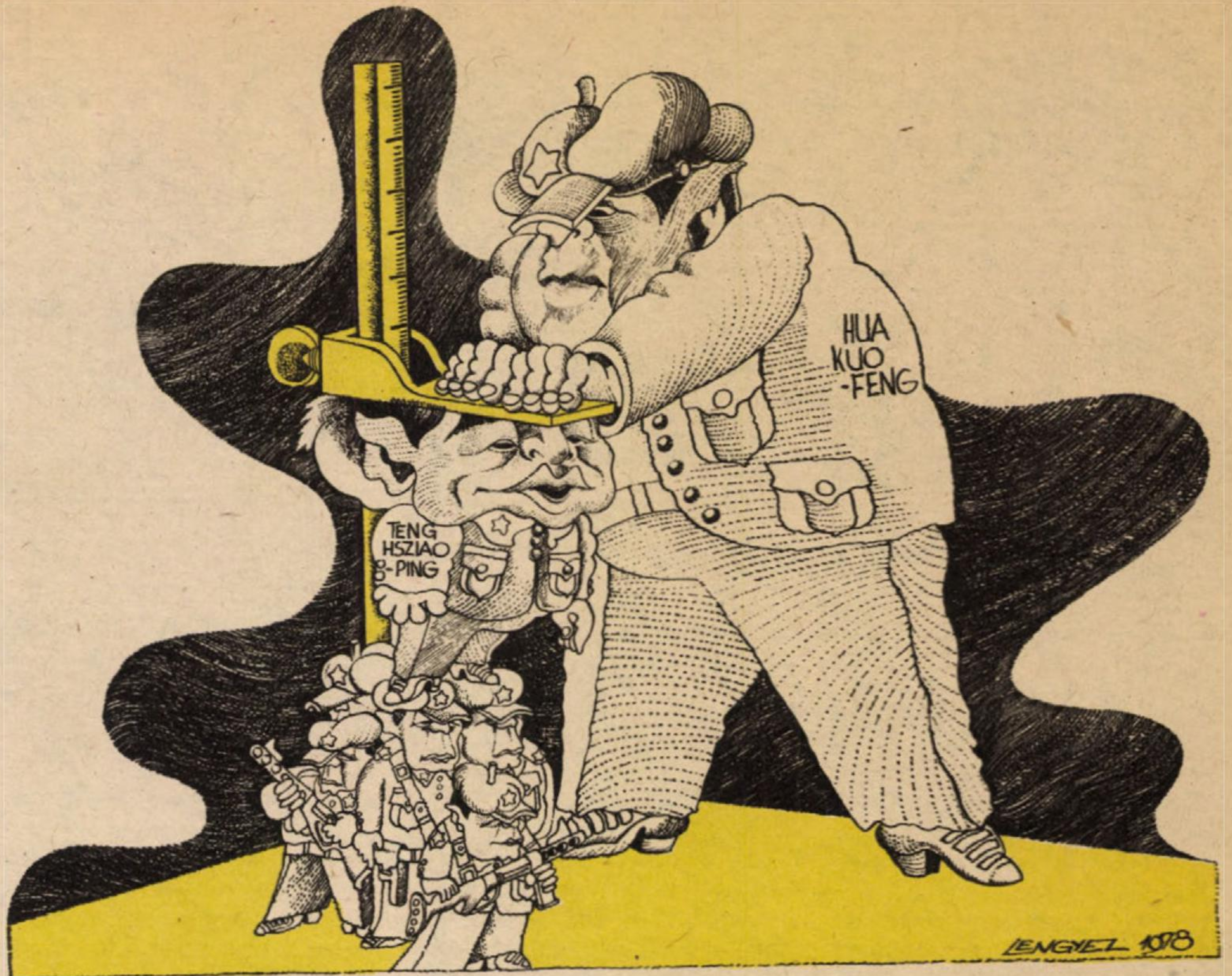
egyébként nagyon jó lemezjátszót, meg a szép lemezgyűjteményemet. Nyilván: nem vagyok egyedül, sokan jártunk így.

Dr. Halmai Tibor
9700 Szombathely,
Vörösmarty u. 3.

– Uram, hátszéllel és lejtőn megy ez százzal is...

A NÖVEKEDÉS NEHÉZSÉGEI KÍNÁBAN

Megtekint a korona

Azt álmodtam, hogy ébren vagyok, s különös gonddal öltöm magamra legszebb ünneplő ruhámat. Volt is miért, mivel nem készültem akárhova, hanem a magyar királyi korona színe elé.

A magyar korona ugyanis üzent értem, hogy a koronázási jelvények társaságában fogad, s az első találkozásunk alkalmával szakértők bevonásával megvizsgálja, hogy valódi magyar vagyok-e.

Ezért nem csoda, hogy nagyon izgultam, hiszen a magyar korona Szent István fejétől kezdve már nagyon sok külföldi magyar király fején megfordult, és sok idegen kéz rejtegette ahhoz, hogy felismerjen és egyértelműen megállapíthassa valódi magyarságomat.

Mi lesz például — gondoltam —, ha a magyar korona bizánci alsó része, vagy az itáliai készítésű felső része angol szövetből készült kétsoros öltönyöm miatt külföldinek néz majd, arról nem is beszélve, ha az országalma esetleg azt feltételezi rólam, hogy import vagyok, s a királyi jogar pedig egyenesen hamisnak tekint majd!?

Idegességemet alig palástolva álltam egyik lámpalázamból a másikba a koronázási palást előtt, aki elkérte az igazolványaimat, az életrajzomat, az erkölcsi bizonyítványomat és a jellemzésemet, melyekből kiderült, hogy nem volt király, sőt még öltöztetőnő se a családomban, s így jelen állapotomban esetleg valódi magyar lehetek.

Aztán a királyi jogar vetett vizsgálat alá, kifaggatva jogaimról és kötelességeimről. Büszkén mondtam neki, hogy mindig betartom a házirendet, s elmentem egyszer lakógyűlésre, mint ahogy munkahelyi kötelességeimnek is eleget teszek, és két éve láttam

futólag a kollektív szerződést, nemrég pedig majdnem felszólaltam az ifjúsági parlamenten. Ezért a királyi jogar is beletörődött magyarságom valódiságába.

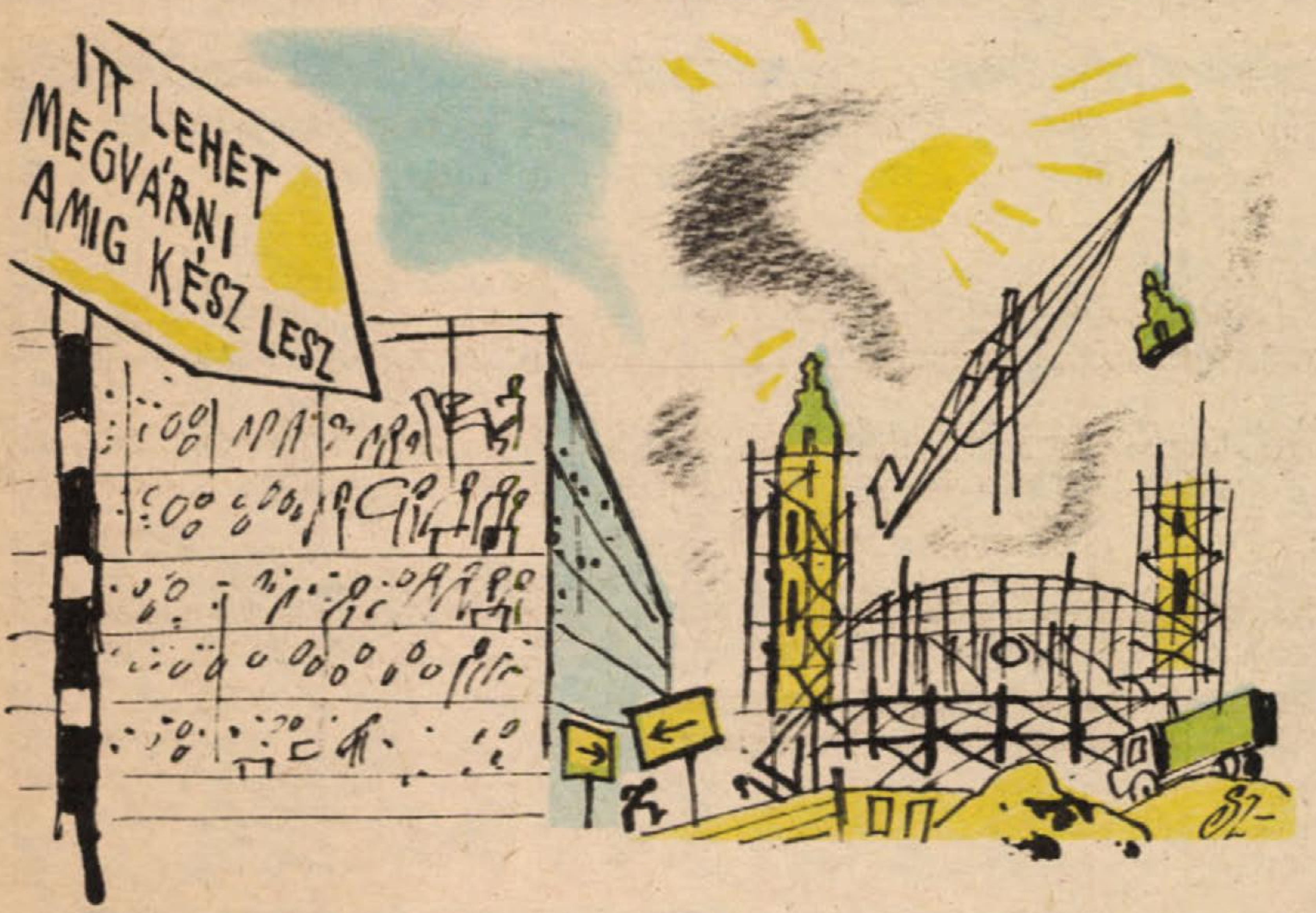
Az országalma étkezési szokásaimról kérdezett, minek utána rögtön elhitte, hogy valódi magyar vagyok. A kard azt tudakolta, hogy viselek-e háborút jelenleg más nemzetek ellen, mire azt mondtam, hogy csak a nálam többet kereső magyarokra haragszom egy kicsit. Erre fel ő is meggyőződött valódi magyarságomról.

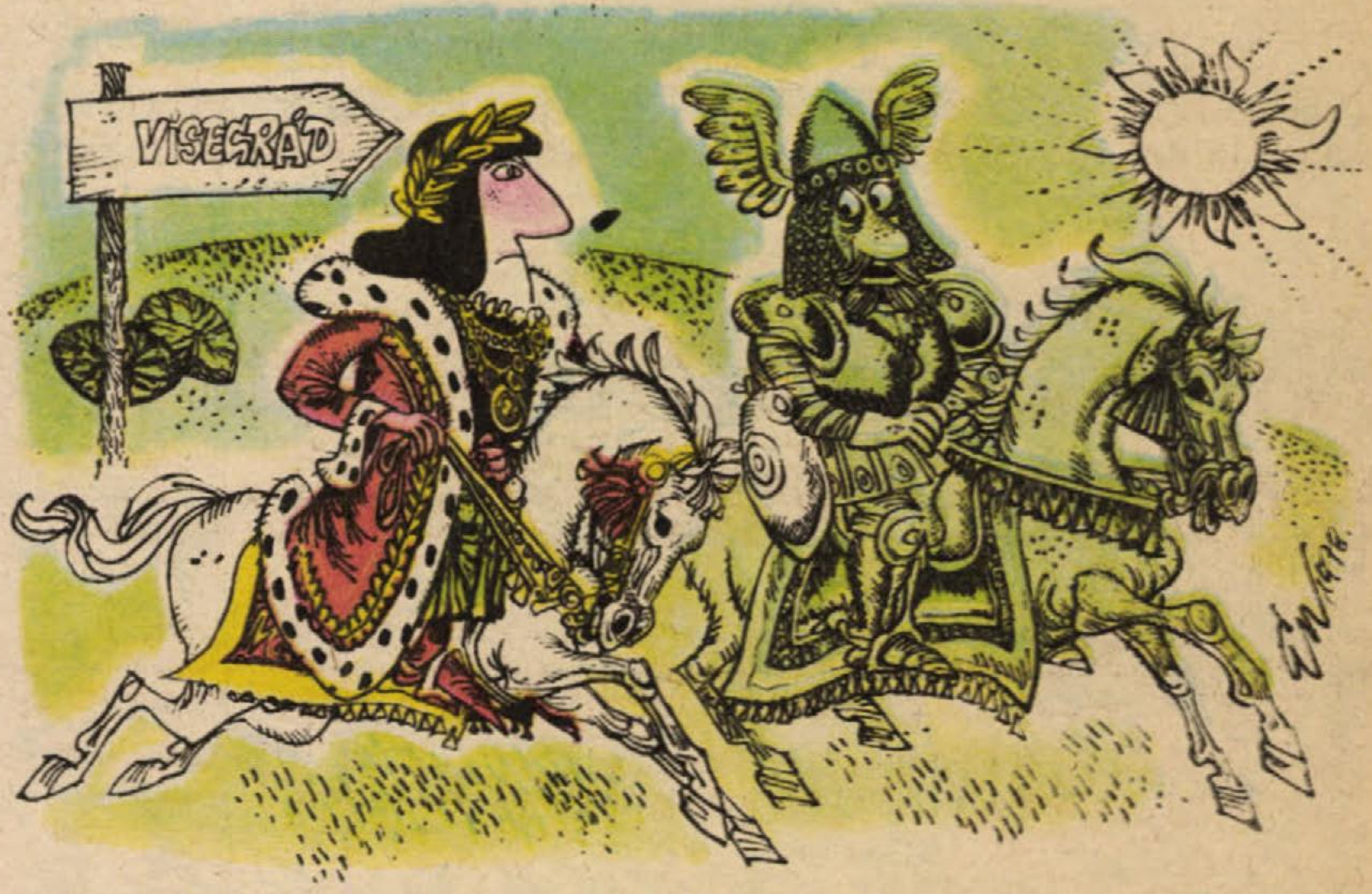
Végül ott voltam a korona előtt, s a koronaékszerek olyan hosszan néztek a szemembe, mint a pesti ékszerboltokban a több százezer forintos briliánsgyűrűk. Ekkor a korona a lelkem mélyére látott, s nem kis csodálkozással felfedezte, hogy nem akarom őt a fejemre tenni, csupán az OTP-ben gyűjtögetett pénzecskémet, a nemzeti jövedelmet és az életszínvonalat szeretném úgy növelni, hogy azokat egyszer nyugodt szívvel tehessem gyermekeim fejére.

Ettől az észrevételtől a korona végérvényesen megnyugodott valódi magyarságomat illetően, s minden gyanakvás nélkül ült a többi milliónyi valódi magyar szeme előtt a bársonypárnán, miközben én felébredtem, mert kerek óramű formájában megszólalt a valóság teljesen korona nélküli fejem mellett.

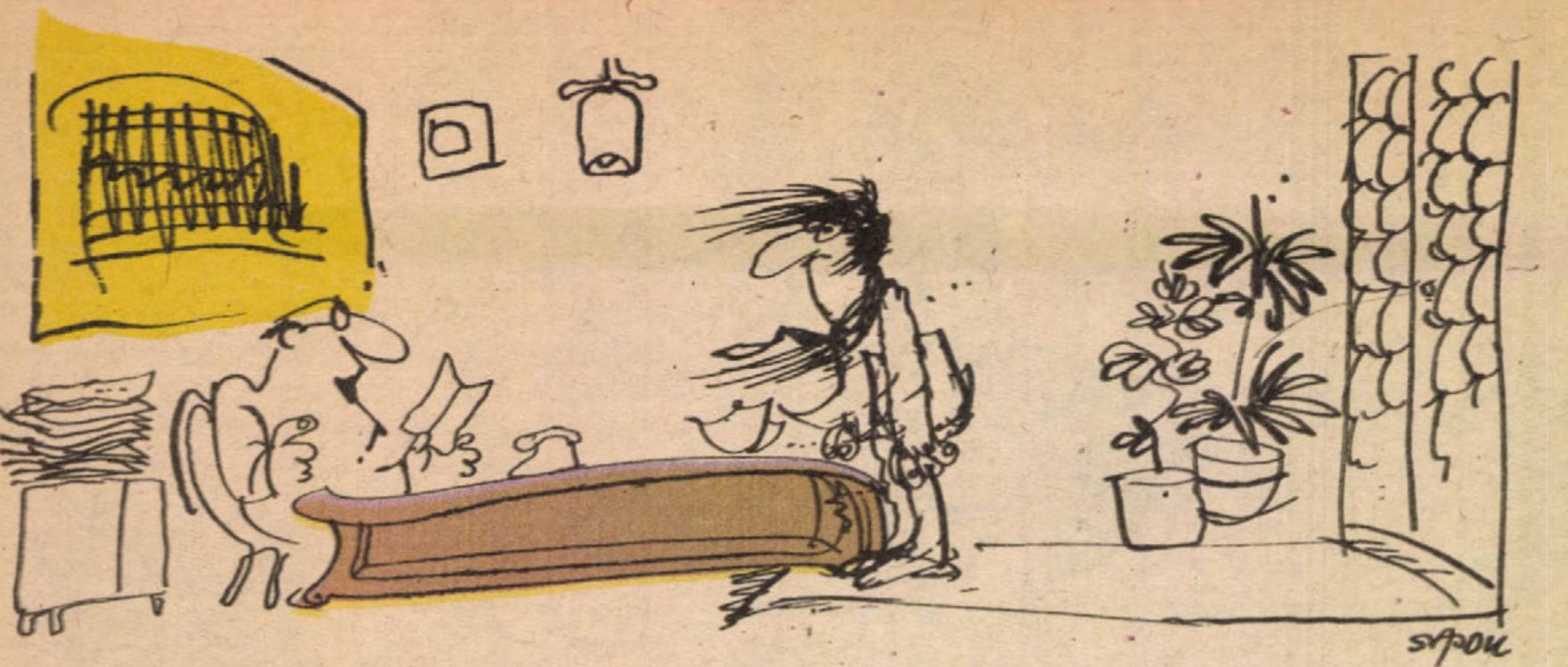
Tormai László

KÜLÖN VÁRÓTEREM

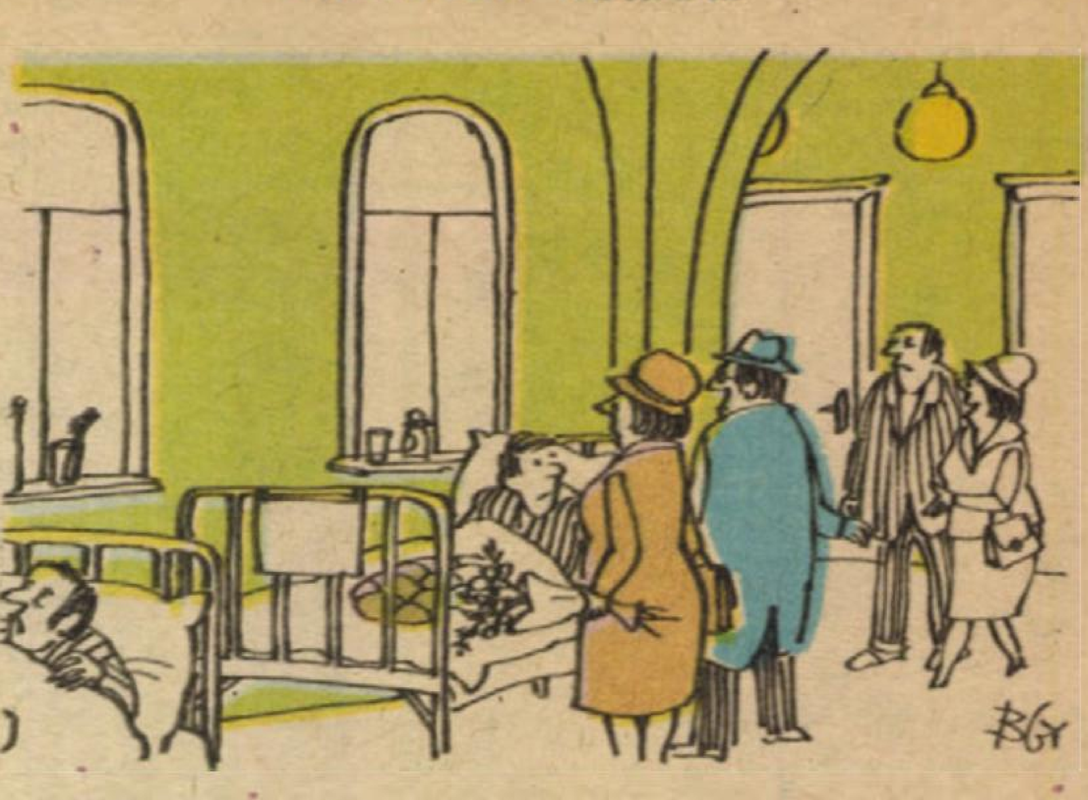

– Itt érdemes telkeket venni, felség, ötszáz év múlva egy vagyont kapunk értük!

– Bravó, Kovács elvtárs, maga mindig tudja, honnan fúj a szél!

BUDAPESTI KÓRHÁZ

– Ezek itt biztosan szimulánsok, azért tették ki őket a folyosóra.

Levélváltás a szennyvízről

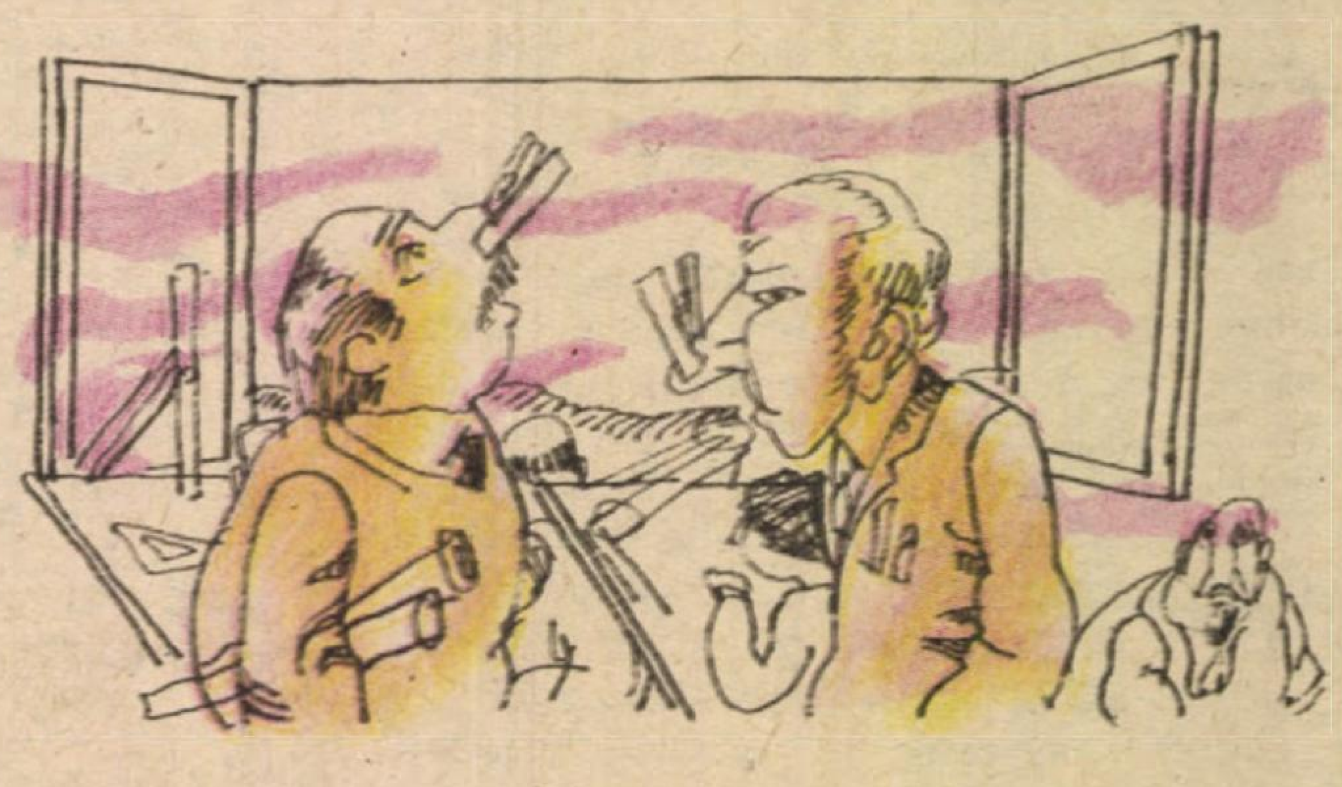
Kedves Szerkesztő úr!

A pécsi Lvov kertvárosban lakom és azt a bűzös levegőt szívom, amiről a televízió A HÉT című műsora is beszámolt. A régi városi szennyvíztisztító telep 200—300 méterre van tőlünk. Ezt kinőtte a mi 15 ezres létszámú lakótelepünk. Ha bemegyünk a városba, nem kell bemutatkoznunk, sem azt mondani, hogy honnan jöttünk, ruhánkat, testünket átjárja a szennyvíz rettentő bűze. És a lakásunkat is! Megérzik rajtunk a szagot. Sem én, sem a lakótársaim nem tudunk belenyugodni azokba a távoli határidőkbe, amelyeket az illetékesek ígérnek. Kíváncsi vagyok arra, miért oda építették Pécs testvérvárosáról, Lvovról elnevezett lakótelepet? Nem kellett volna tudniuk, hogy a szennyvíz-telep kicsi és a mai helyen nem is lehet bővíteni?

Kedves Olvasónk!

Kérdését teljesen indokoltnak tartom. De tulajdonképpen A HÉT, illetve a pécsi stúdió hozzáértő riportere, annyira „körüljárta" a témát, hogy minden világos. Tudták, hogy előbb-utóbb kevésnek fog bizonyulni a szennyvíztisztító telep kapacitása, de gondolták: nem csekélység, ha lakásonként 50 ezer forint *megtakarítást* érnek el. Ha már a városnak ez a része úgyis közművesítve van! Hogy későbben többet vesztenek a vámon, mint amennyit nyernek az egyes lakásokon a megtakarítással, az nem számít. Aztán bizonyára arra is gondoltak, hogy a régi latin közmondás szerint, a pénznek nincs szaga, talán nem lesz szaga a szennyvíznek sem, akármilyen nagyra is növekszik a lakótelep. De mit is tehettek volna, ha egyszer a Siklós—Harkány útvonal mentén, ahol a lakótelep épült, ilyen a széljárás. Valamikor, a 30-as években, a várost uraló pécsi takarékpénztár, és annak felsőházi tag elnöke a városi tanács cinkosságával, építési célokra parcelláztatta ezen a helyen fekvő búzaföldjét, hogy sok százezer pengős adósságát kifizesse. A felsőház illusztris tagja ugyanis elég gyakran felkereste Monte Carlót, hogy a tőkéjét jól elhelyezze. Földje értékének többször tízszeresét szedte be a parcellázásból. Ezeken a telkeken épült fel a megyeri kertváros. Akkor még szennyvíztisztító telep sem volt, de ma, persze, nagyobbak az igények és nem laktak ott 15 ezren, mint most.

A városi tanács tervosztályának a riportban nyilatkozó vezetőjétől egyébként megtudhatta, hogy ő ugyan nem lakik ott a lakótelepen, de távolabb, ahol lakik, kedvező széllel, időnként hozzá is elér a bűz, ami valóban kellemetlen. Nem hagyta tájékoztatás nélkül a tévénézőket és a pécsieket az UNIBER szennyvíz-telep létesítményi főmérnöke sem, aki azt mondta, hogy az új szennyvíz-telep végleges megoldása a *jövő évszázadban* várható. Nekem a kilencedik-tizedik ötéves terv kifejezés jobban tetszett volna, az embernek szimpatikusabb például a 2001-es határidő, ami a tizedik ötéves tervbe belefér. Ez ugyan távoli időpont, de lehet rá biztosan számítani, mert az UNIBER-t kifejezetten erre a célra létesítették.

De addig is kár nyugtalankodnia önnek, vagy a többi lakótelepi pécsi lakosnak, mert mint elhangzott, a Pécs-Megyeri szennyvíztisztító telepen 1979 végéig a szennyvizet megszárítják, bővítik a telepet, de még így is kicsi lesz. Ám közeleg a megoldás! Pellérden, néhány kilométerre Pécstől, *több szakaszban* felépítik az új, modern szennyvíztisztító telepet. Az első lépcső már 1984-ben kész is lesz. Tehát nincs semmi vész: terv van, a munka megy, a szag marad. 1979 végéig esetleg valamivel enyhébb, 1984-ben még enyhébb szaggal lehet számolni. Hat év igazán nem nagy idő! A jövő évszázadban pedig, az akkorra már odatelepített 50 ezer emberrel együtt, már az illatos, ózondús levegőt fogják élvezni.

A város alatt húzódó pincerendszer veszélyén, központi segítséggel, viszonylag gyorsan úrrá lett a városi tanács. Most is elő kellene a pénzt keríteni a kertvárosi levegő megtisztításához. Esetleg ugyancsak központi segítséggel, vagy a helyi anyagi erők átcsoportosításával.

Ha ez bármi okból nem volna lehetséges, azt javaslom, hogy a tanácsháza, Pécs központjából, költözzön át a lakótelepre. Továbbá a város más részén lakó tekintélyes vezetőket is költöztessék oda, hogy hivatalukban és a lakásukban ők is közvetlenül élvezhessék a szennyvíz-telep közelségét. Az átköltözést tapasztalatszerzés céljából csak próbaidőre javaslom. De hogy csak próbaidőről van szó, arról hallgassunk, mint a sír. Lehet, hogy így jóval közelebb kerülne a megoldásnoz a szennyvíz-telep ügye.

Földes György

MINDENKI ISKOLÁJA

SAJDIK FERENC ROVATA

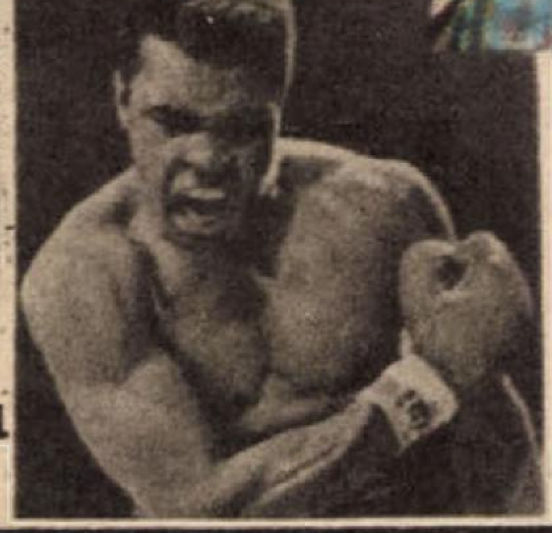
Miért emelik fel egyes filmek helyárait?

KOSZTÜMÖS FILM – NORMÁL HELYÁR

KOSZTÜMÖS FILM KEVÉS KOSZTÜMMEL DUPLA HELYÁR

PROFIK ÜTNEK – NORMÁL HELYÁR

AMATŐRÖK ÜTNEK – DUPLA HELYÁR

TÍZ HAHOTÁZÓ A NÉZŐTÉREN – NORMÁL HELYÁR – TÍZEN FELÜL DUPLA HELYÁR

FÜGGŐLEGES SZERELEM – NORMÁL HELYÁR

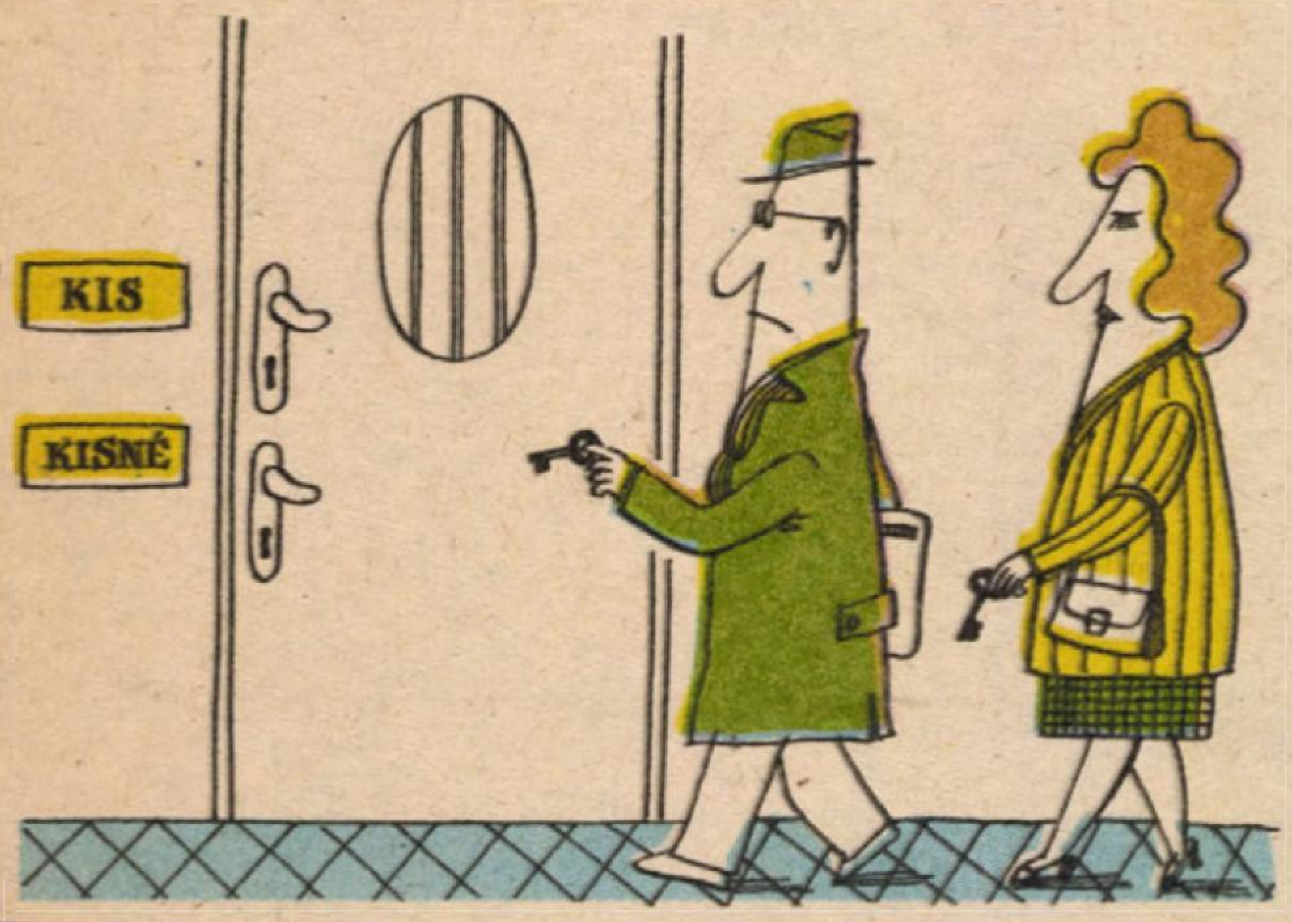

VÍZSZINTES SZERELEM – DUPLA HELYÁR

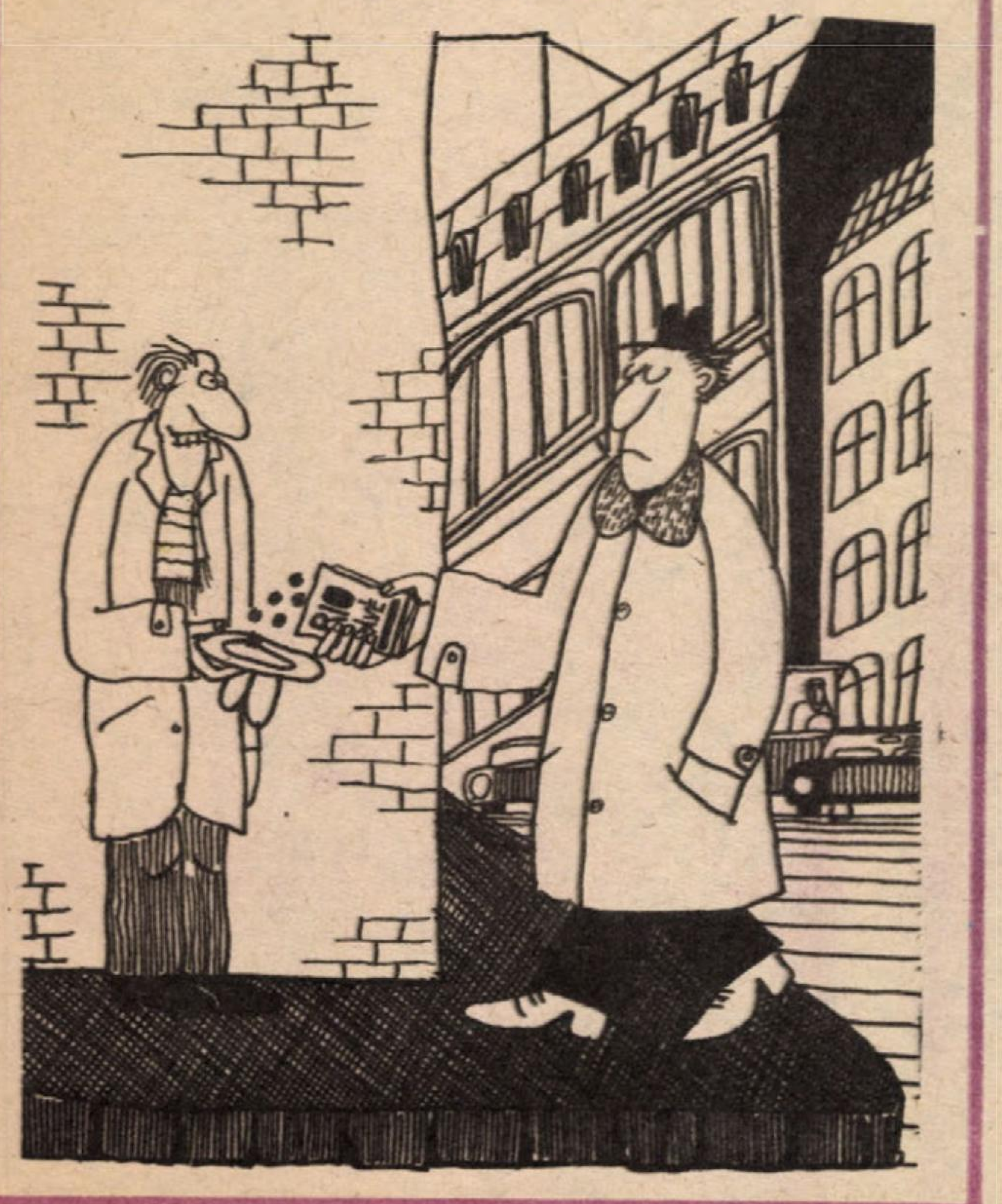

– A tévé úgyis folyton oktat titeket, mi majd szórakoztatni fogunk.

VÁLÁS UTÁN

BŐKEZŰ ADAKOZÓ

információ-undor

A tisztelt olvasó bizonyára észreveszi, hogy a fenti cím ellentéte a napjainkban közismertté lett: *információ-éhség* fogalmának. Bátorkodom ugyanis kifejteni, hogy a gyors és hiteles tájékoztatás — különösen a reggeli órákban — nem feltétlenül előnyös azok számára, akik nem kipihenten ébrednek, frissen, új erőtől duzzadva, derűlátón emelve fel fejüket az egészséges álom után. Hanem morogva ébrednek a vekker kíméletlen csörgésére, kábultan a beszedett altatóktól, fejfájósan.

A minap is, hét órakor eszméletre térek és kinyitom a rádiót, hogy segítse ébredésemet. Arra nyitom ki a rádiót, hogy közlik velem: öt órakor az Alsó-Ferdinánd utcában eltört egy főnyomócső és az aszódi elágazásig állnak a villamosok. Nekem természetesen arra lett volna dolgom délelőtt, hát gyorsan új tervet készítek, Budára fogok majd átmenni, a BUDAMÜVEX-hez.

Miközben a zoknimat húzom, mondja a rádió, hogy harminc nemes Budára tart, és kérik az autósokat, hogy Dunaföldváron át menjenek Kelenföldre. Ezért megmásítom a tervemet: gyalog fogok elsétálni az „Ember és Állat" szerkesztőségébe.

Felteszem a reggeli kávémat, miközben hallom a szobából a rádiót, hogy most kapták a hírt: az Örgróf téren, a körfor-

galomban felborult egy olasz kamion, amely tízezer nyulat szállított Genovába, figyelmeztetik a lakosságot, hogy a kiszabadult nyulakhoz ne nyúljanak, mert azok emberre ártalmas nyúlvédőszerrel vannak behintve. Felkérik viszont a nyúlvadászatban járatos hajtókat, hogy — lehetőleg hálókkal — jelentkezzenek az ötödik kerületi tanácsnál.

Nem is kell mondanom, hogy a hír engem érint, az én tervemet keresztezi. Akkor nem megyek mégsem a szerkesztőségbe, hanem a közeli áruházban veszek a gyereknek egy korcsolyát.

Közben átöltözöm, mert az időjárásjelentés arról tájékoztatott, hogy a Dunakanyarban egy jéghegy jön a főváros felé és tizenegy órára negyven fokos hőmérséklet-süllyedéssel lehet számolni. Jégeralsót veszek hát fel, még szerencse, hogy az átöltözéssel idő megy el, mert a rádió közli, most érkezett hír: tűz ütött ki a közelemben levő áruház sportosztályán, s a tűz mégfékezése után az áruház március közepéig, leltár miatt zárva lesz.

Amikor meghallgattam még, hogy a hongkongi influenza Zuglóba érkezett, visszafeküdtem az ágyba. Ma sem inté-

zem el a sürgős dolgaimat, majd bolond leszek kilépni ebbe a zavaros világba.

Ha szabad ezek után javaslatot adni a rádió reggeli hírszolgálatának: legyenek egy kissé mértékletesebbek a friss hírekkel. Muszáj éppen reggel mindent bemondani? Nem lehetne egy kicsit rózsaszínűbben ébreszteni bennünket?

Én a rádió helyében, hat és nyolc óra között ilyeneket mondanék:

„A meteorológiai jelentések szerint százhúsz éve nem volt ilyen derűs időjárás, mint amilyenre ma virradt a főváros. A fákon énekesmadarak dalolnak. Az utcákon mindenütt pompás a hangulat. Kérjük a lakosságot, hogy a kórházak előtt ne kacagjanak olyan hangosan, hogy a betegek nyugalmát ne zavarják.

A legfrissebb hírt arról kaptuk, hogy harmincöt évvel ezelőtt született Tokaji Benedek, a nagy borkostoló. Most, a munkába induló dolgozókat táncdalokkal köszöntjük."

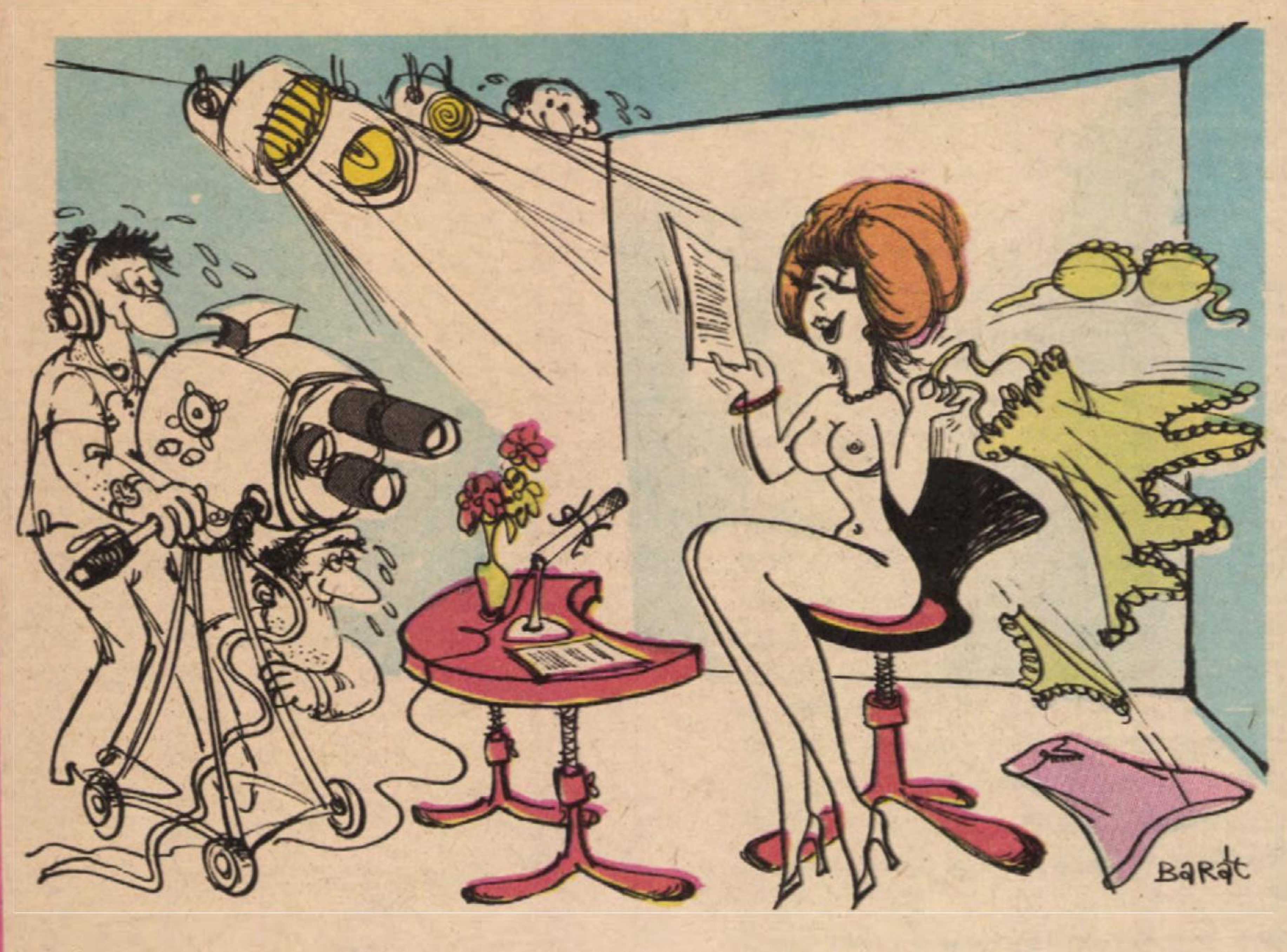
Ha erre sincs kedvem reggel felkelni, akkor bennem van a hiba.

Somogyi Pál

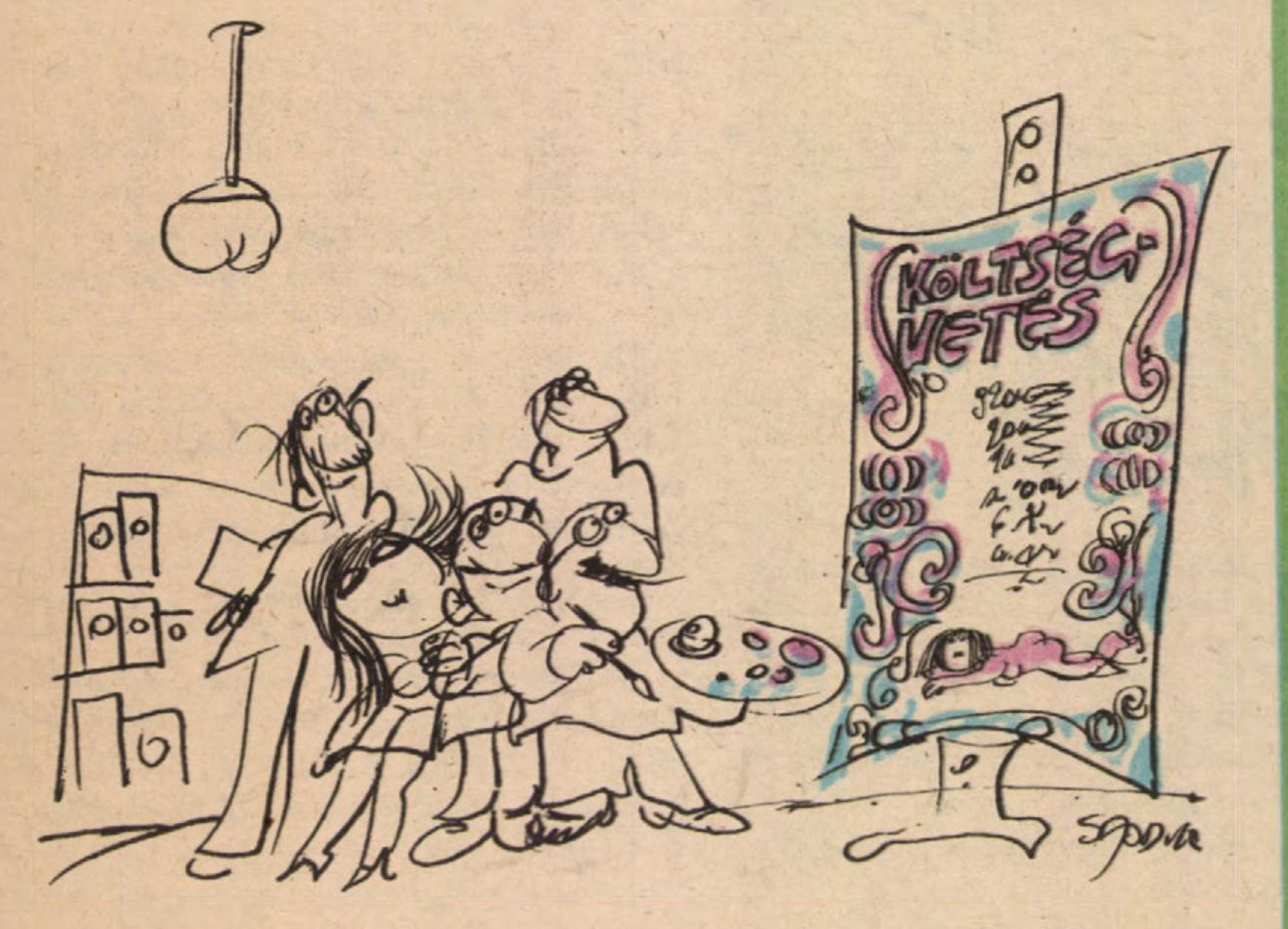

– A fene ezeket a vékony falakat, valahányszor a szomszédom képet akaszt fel, nekem is fel kell tennem egyet...

KÍVÁNSÁGMŰSOR

– Önök kérték, mi teljesítjük...

– Az a tapasztalatom, hogy így könnyebben ráharap a megrendelő vállalat.

MINDNYÁJAN

Valami kockás füzetbe volt belebújva a portás, elsétáltam hát előtte, de éber volt, utánam szólt udvariasan:

— Hé!

— Én csak ide — torpantam meg —, Todlmajer kartárshoz, szerviz-ügyben.

És már nyúltam a levéltárcám után, hogy igazoljam, hogy azonos vagyok.

A portás megrázta a fejét.

— Hagyja a flepnijeit, inkább a tangens-tételt magyarázza el, ha tudja.

Kicsit zavarba hozott a kérdés, de azért belevágtam:

— Ha jól emlékszem, egy háromszögről van szó, amelynél belül három szög van, kívül viszont három oldal, és ezek közül némelyeket el kell osztani másokkal, abból jön ki a tangens-tétel.

Bánatosan sóhajtott föl a kapu őre.

— Magával is meg vagyok én áldva!

Azért csak intett, hogy menjek utamra, és visszabújt a füzetbe.

Ballagok a folyosón, hirtelen egy partvis csapódik elém, mint egy sorompó, az egyik végén lucskos fölmosórongy, a másik végén csinos, termetes takarítónő.

— Ha meg nem sértem, segítene nekem a kartárs? — érdeklődik kedvesen, és megemelinti a fölmosórongyot.

Kétségbeesetten tárom szét a karom.

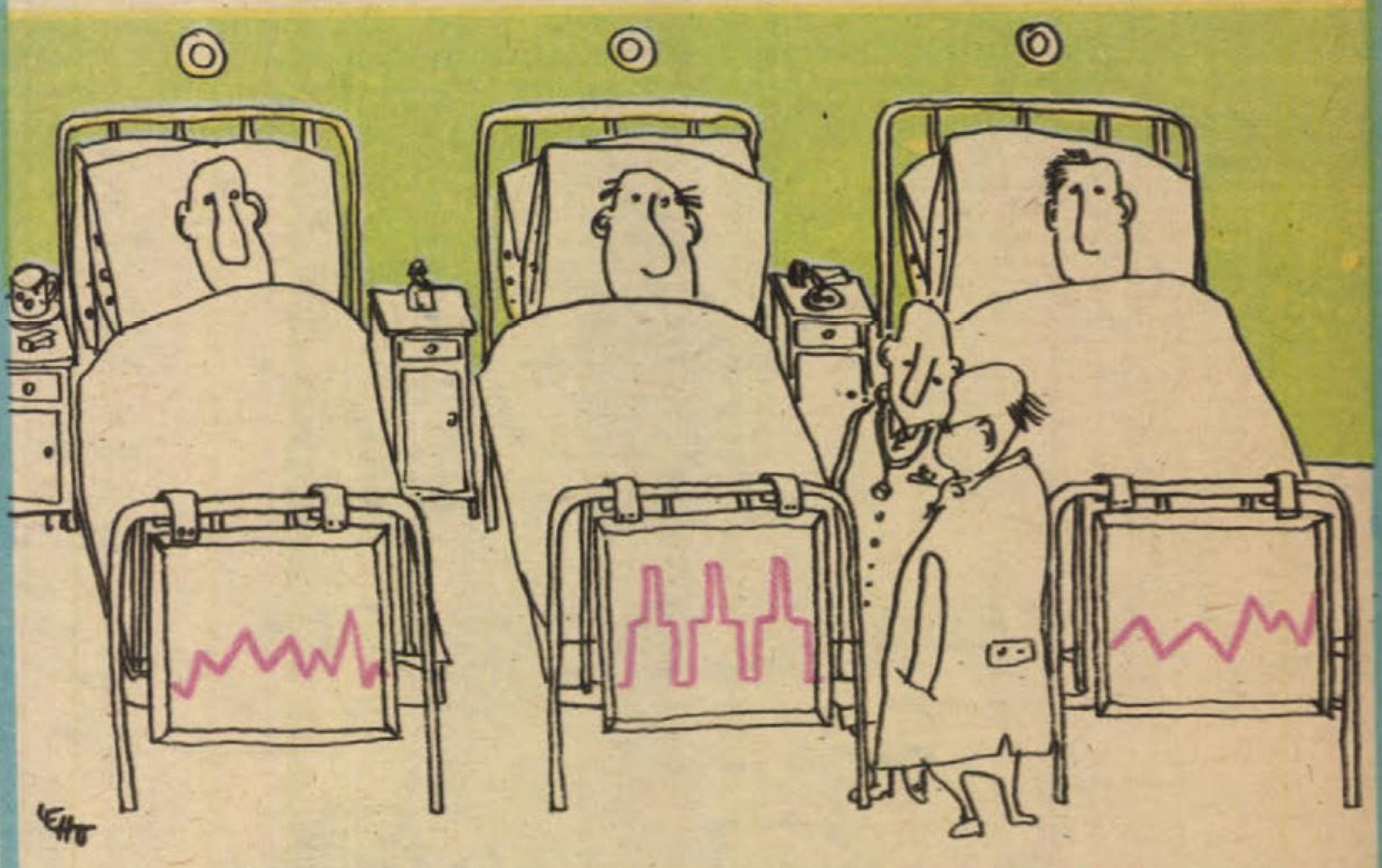
— Segíteném én boldogan, de az ünneplő ruhám van rajtam, megöl a feleségem, ha összepancsizom!

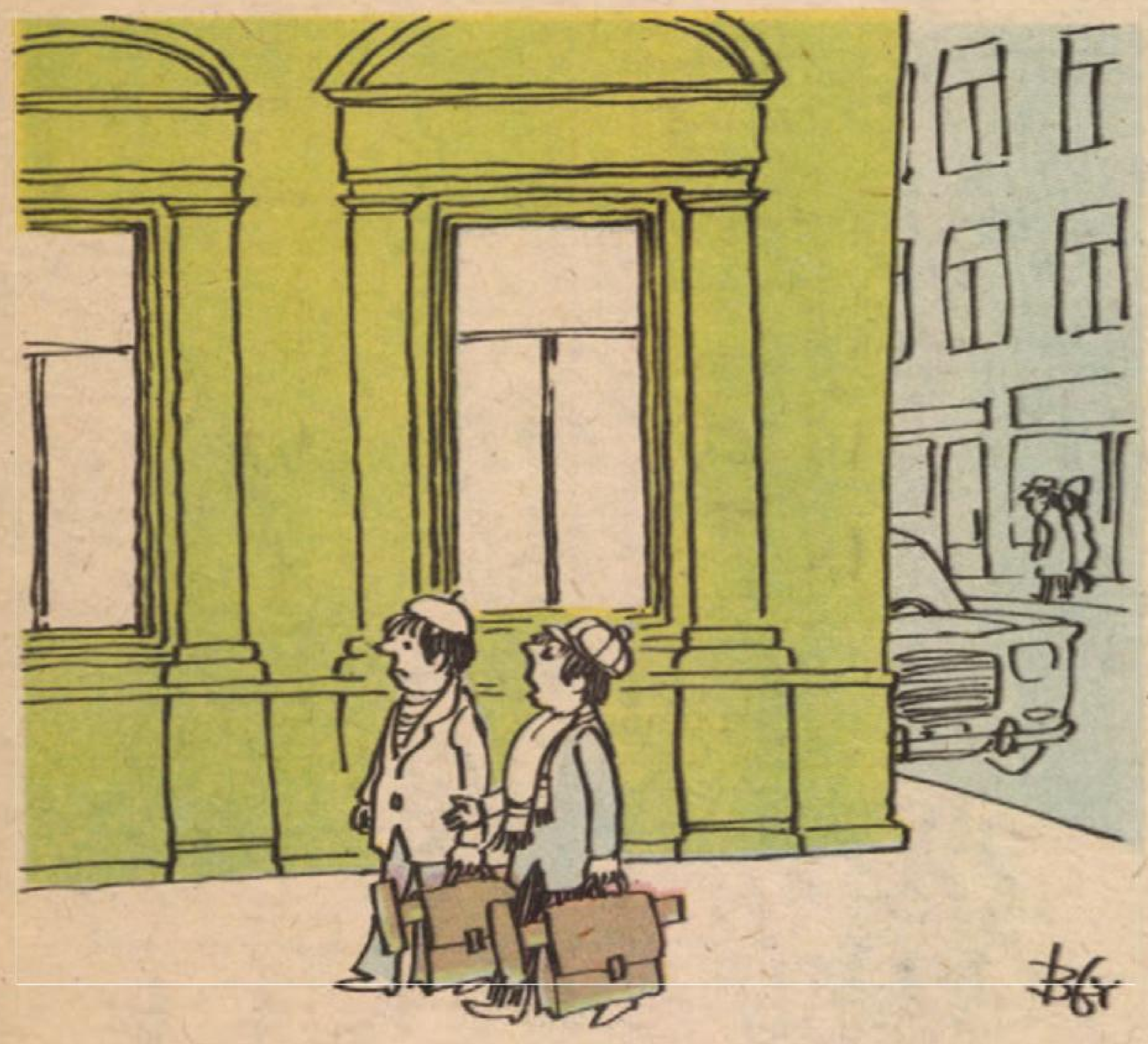
— Ugyan — mosolyog az amazon —, nekem csak egy kis fölvilágosításra lenne szükségem, hogy mi a hangulati azonosság és különbség Arany János és Petőfi Sándor tájleíró költészete között?

Gyötröm vagy öt percig az agyam, aztán kifejtem egyéni álláspontomat e tárgyban, különös tekintettel az anyám tyúkjára, valamint a kopár szik sarjára. Meglehetős sikerrel, mert a takarítónő noteszt, ceruzát vesz elő kötënye zsebéből, fölvési örökbecsű szavaimat. Aztán fölhúzza a sorompót, illetve oldalt lendíti a partvist, mehetek dolgomra.

Meglelem a keresett irodai helyiséget, ott túljutok még egy gépírónőn azzal, hogy némely intimitásokat árulok el neki Mária Terézia sokat

KÓRLAP

– Ahhoz sajnos már túl öregek vagyunk, hogy felvegyenek valamelyik egyesületbe sportolni...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Ha tudnád azt, amit én tudok a férjedről!

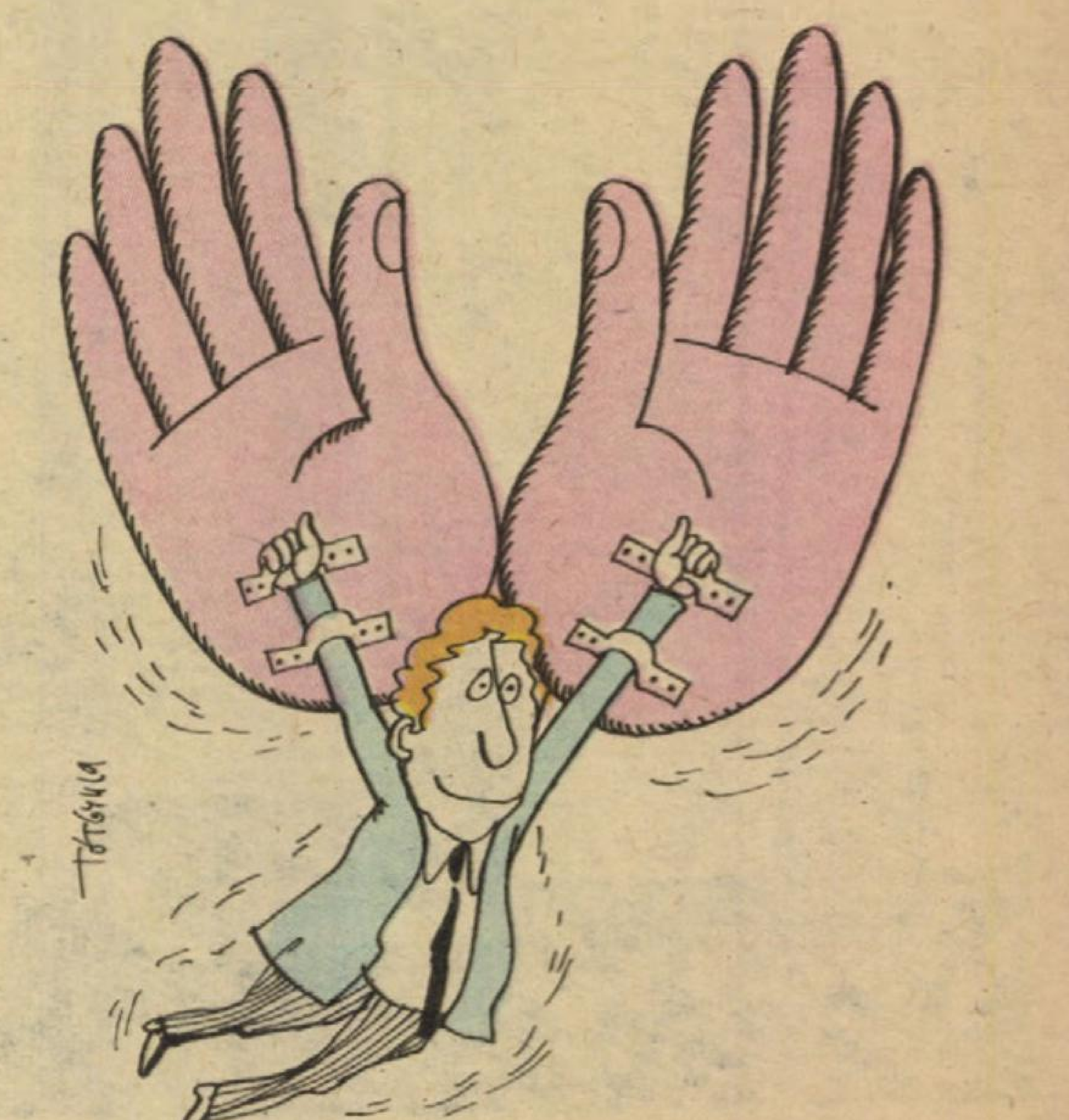
— Mondd el gyorsan. Nagyon vágyom egy új tavaszi kosztümre!

*

Párizsból érkezett:

— Nézze, főnök — mondja a titkárnő —, én valóban nem akarom önt zsarolni, de ha nem emeli fel a fizetésemet, akkor megírom az emlékirataimat...

A MAGAS PÁRTFOGÓ

EGYÉRT...

vitatott magánéletéből, végül benyitok Todlmajer kartárshoz.

Előadom az ügyemet, őszinte együttérzéssel hallgat végig, már keresgéli is az aktáimat, hogy intézkedjen, amikor én — vesztemre! — szólok néhány dicsérő szót a vállalatnál dúló tanulási, művelődési lázról, amit tapasztaltam.

— Jaj! — üt a homlokára, és már hajigálja is vissza a szekrénybe a dossziékat. — De jó, hogy erről beszél, én még teljesen le vagyok maradva a fényvisszaverődéssel szilárd és cseppfolyós anyagok esetében.

És előhúz az íróasztala fiókjából egy hatalmas könyvet, böngészni kezdi benne az ábrákat.

— Bocsánat — mondom esdeklőn —, azok a fények máskor is vissza fognak verődni, de az én hűtőgépem már második hónapja...

Nem mozdítja a füle botját sem.

Keményebb hangra váltok.

— Kérem, én tisztelettel adózom az önök ismeretszerzési törekvéseinek, lenyűgöz, hogy itt mindenki résztvesz továbbképzésben, nekem rendkívül imponál az ön vonzalma a fizika, az optika iránt, de...

— Egy frászt! — szakít félbe. — Maga teljesen félreérti a helyzetet! A mi vállalatunknál önszántából egyetlen egy ember tanul. Az igazgatónk. Illetve őhelyette tanulunk mindnyájan. Ahogy közeledik egy vizsgaidőszak, kiosztja közöttünk a tételeket, és hangsúlyozottan barátilag megkér, hogy dolgozzuk ki azokat. Világos?

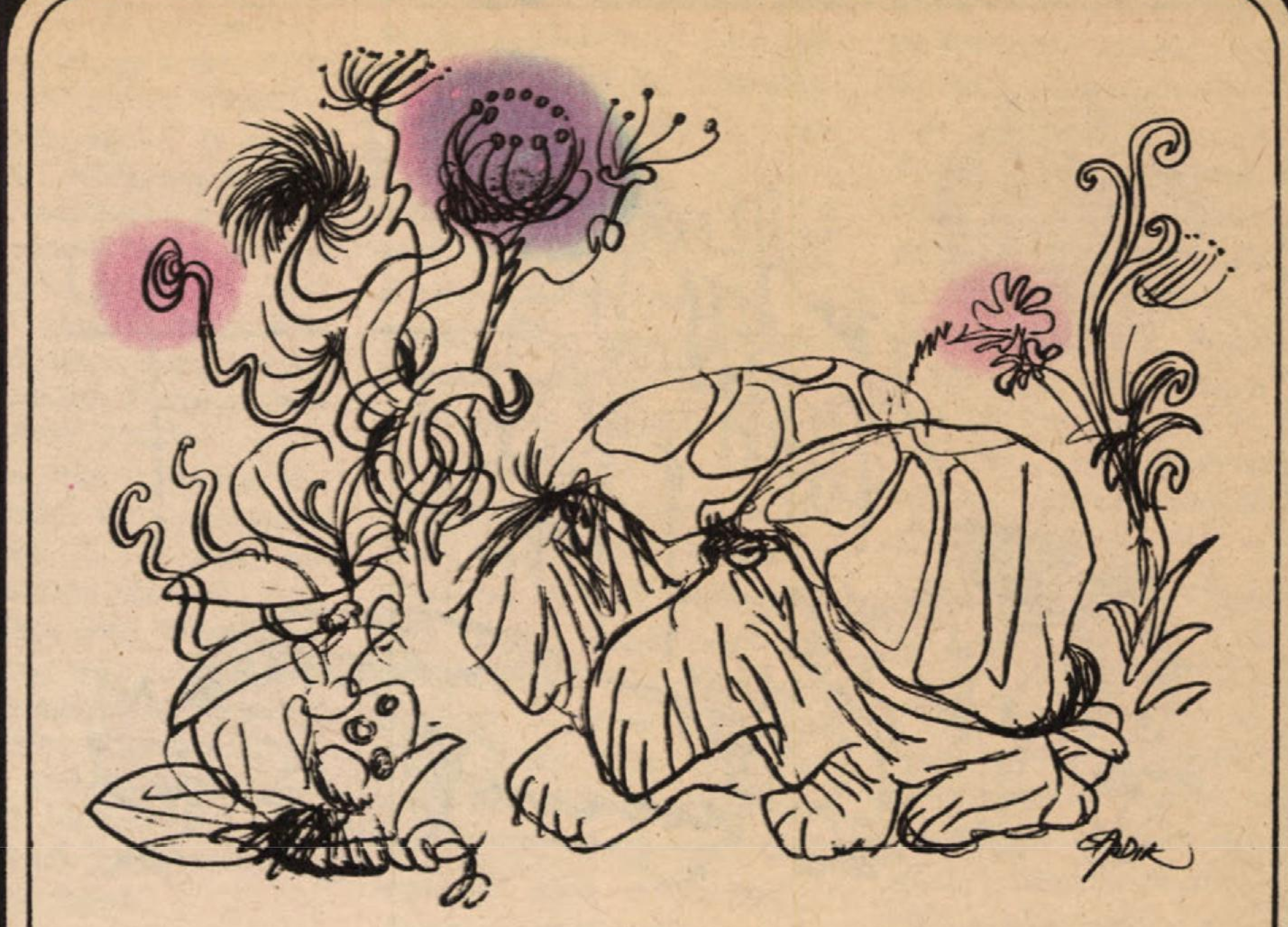
Bólintok, világos.

— És akkor én mikor jöjjek szervizügyben?

Todlmajer vállat von.

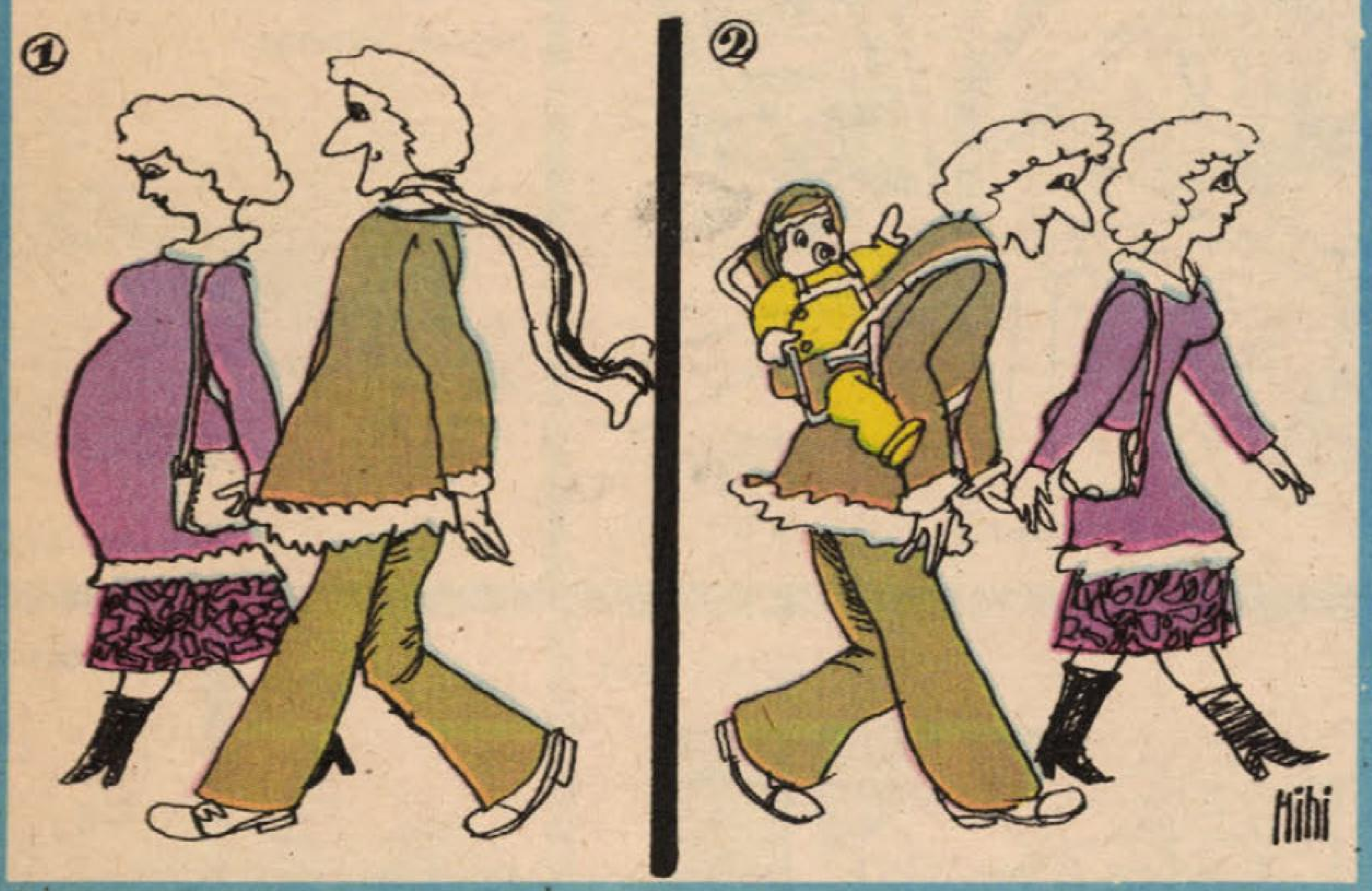
— Imádkozzunk együtt, hogy az öreg a jövő szerdán átmenjen a vizsgán. Mert ha elvágják, akkor utóvizsgára kell készülnie az egész vállalatnak, maga meg sütheti a frizsiderjét.

Kürti András

– Azért vagyok örökifjú, mert mindig szerelmes vagyok.

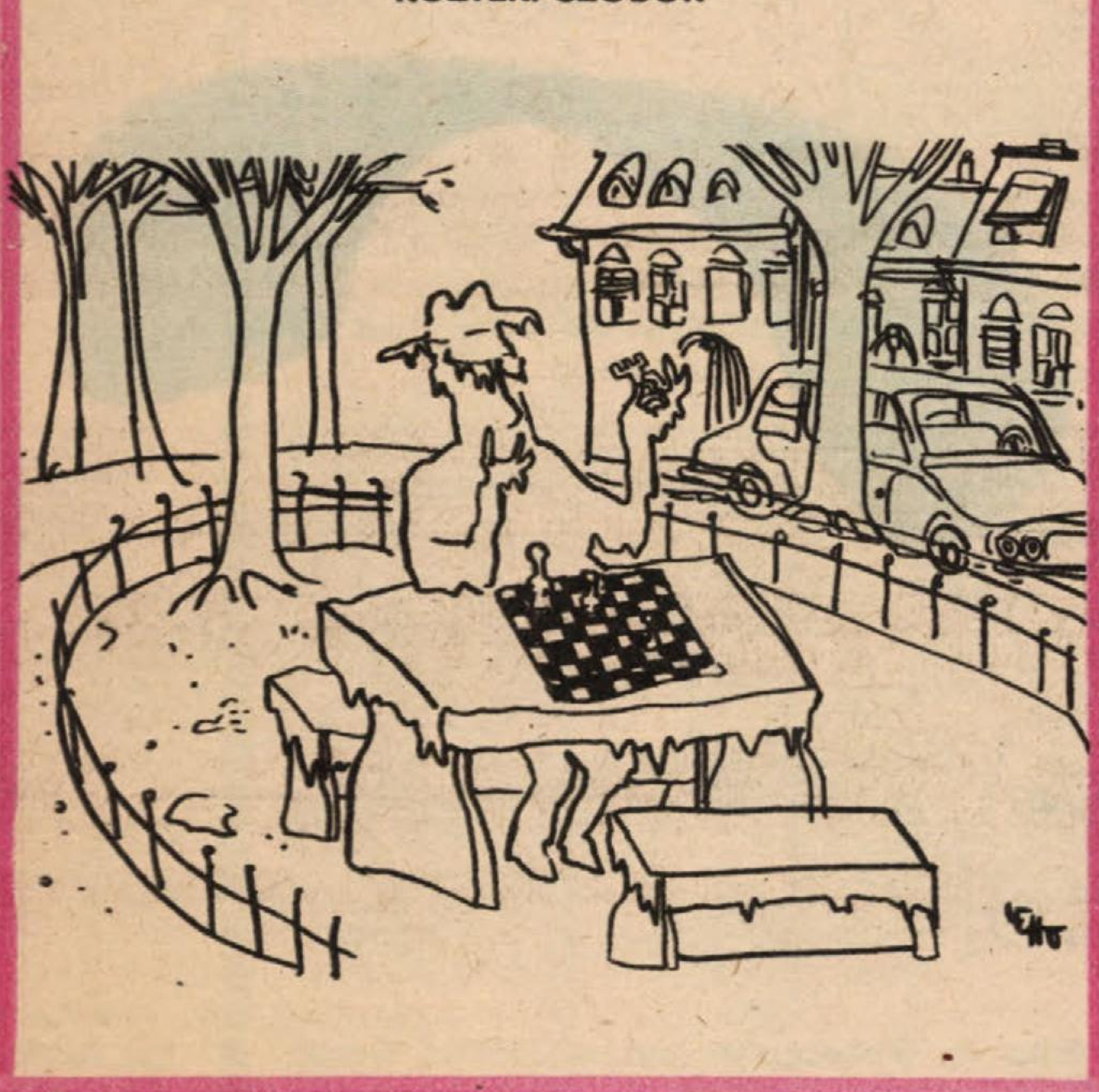
KÖZÖS TEHERVISELÉS

MORBID DARAB

KÖZTÉRI SZOBOR

A házasságszédelgő a bíróság előtt védekezik:

— Esküszöm, bíró úr, hogy a panaszos a kezét maga ajánlotta fel nekem.

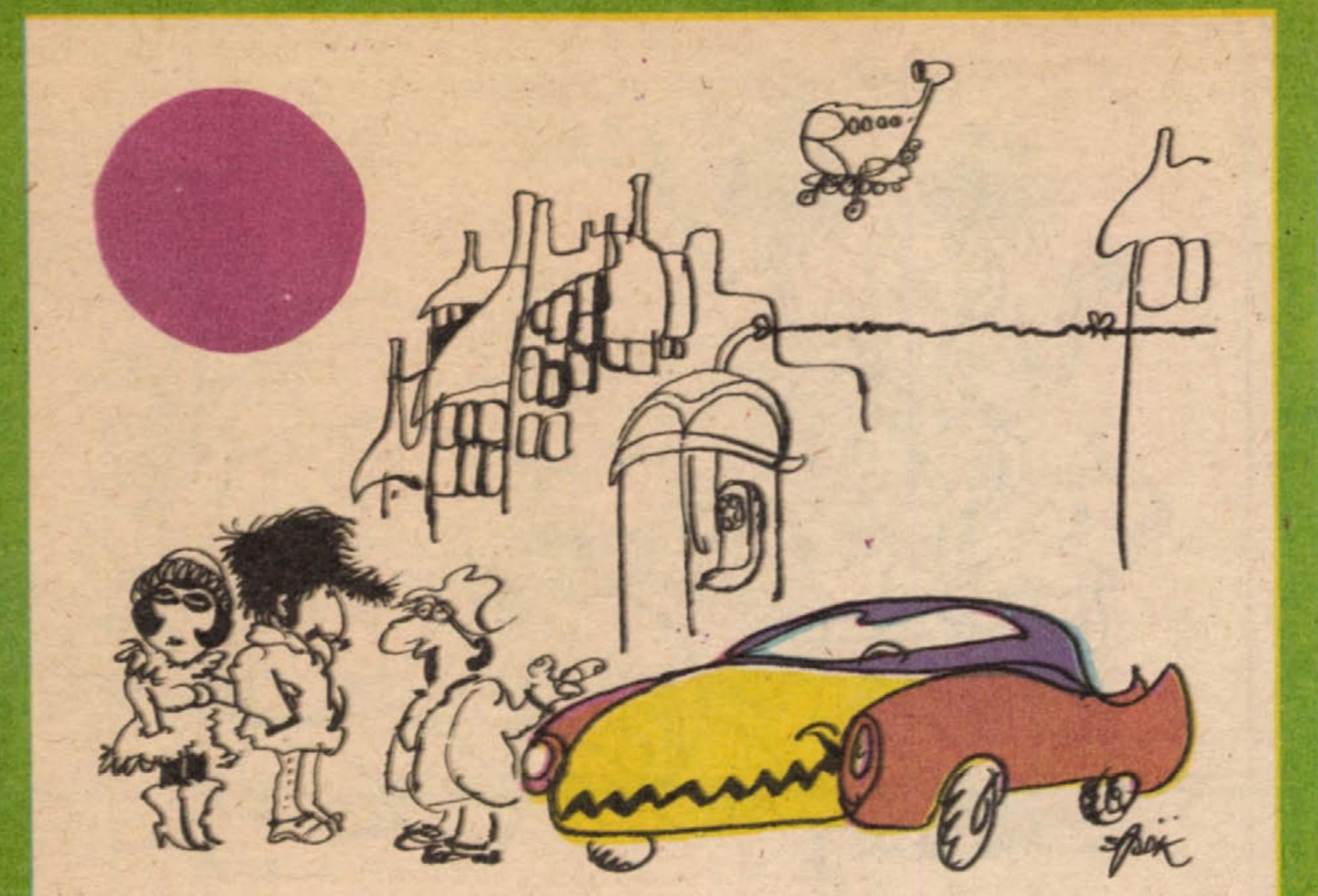
— Jó, jó, de azért a gyűrűt rajta hagyhatta volna...

NYUGODT TERMÉSZET

– Nálunk sokkal okosabb emberek számították ki, hogy a nomináljövedelmem 7%-kal nő.

– Ez már új konstrukció, nem benzint fogyaszt, hanem a kisebb autókat falja fel!

VIZSGÁLAT

Köztudott dolog, hogy Ballada Oszkárt, a gazosdűlői Sistergő Matildról elnevezett Ifjúsági Park gebinesét január folyamán százötven ellenőrzés találta vétkesnek minőségrontás, árdrágítás és súlycsökkentés bűnében. Csak találgatni tudom, hogyan történhetett.

— Ballada úr — mondta az első kiszállás végén az ellenőr —, az ön pálinkájában egy mikurka szeszt sem találtam. Hogyan lehetséges ez?

— Nagyon egyszerű — szólt a gebines. — Úgy lehetséges, hogy nincs is benne.

— Ah — mondta az ellenőr —, ez sok mindent megmagyaráz. És, ha szabad kérdeznem, miért nincs?

— Furcsa kérdés — hökkent meg a gebines. — Ez ugyebár ifjúsági klub. Hát most küzdünk az alkoholizmus ellen, vagy nem küzdünk az alkoholizmus ellen?

— Ez kétségkívül új megvilágításba helyezi a dolgokat — mondta az ellenőr. — Nyilván ugyanilyen okból nem találtam sert a serében sem. De akkor érdekelne, hogy mégis mitől sárga?

— Tetszik tudni — magyarázta a gebines —, mi az elektromos vízmelegítőből csapoljuk a sert. És a boyler csőhálózata bizony egy kicsit már rozsdás.

— Persze, persze — bólogatott az ellenőr. — De mitől habzik?

— Szódabikarbóna — vágta rá a gebines. — Inkább kapjon az a mai magyar fiatal csuklási rohamot, semmint delirium tremenset, nem igaz?

— Egyetértünk — mondta az ellenőr, aztán felvette a jegyzőkönyvet és rögtön utána a télikabátot is.

— Béla — rikkantott a gebines a pincérnek. — Holnaptól kaviáros szendvicset is tartunk a büfében. Ugorj át a gyári vadászokhoz, kérj egy zacskó sörétet.

— Ballada úr sajátkezűleg óhajt kaviárt lőni?

— Ostoba vagy, mint egy vakablak — dühöngött a gebines. — A sörét lesz a kaviár.

A pincér sírva fakadt.

— Ballada úr, én ezt nem csinálom. Itt volt ma is ez az ellenőr, fejreállunk, mint egy ugrócsoport.

— Őrültségeket beszélsz. Most kezdjük csak igazán. Ma itt volt, egy évig fix, hogy békén hagy.

Mit ád az ég, másnap megint beállított az ellenőr.

— Ballada úr — mondta —, az ön nyilvántartásában öt muzsikus szerepel, itt viszont csak kettőt látok.

— Tetszik tudni, a szólógitárosnak mumpsza van, a basszust megcsípte a hülyelégy, a ritmus meg szülési szabadságra ment. A bérjegyzéket viszont ők is aláírták. Tessék csak nézni: Csinom Palkó, Csinom Jankó, Tyukodi Pajtás.

— Hiba van a kréta körül, Ballada úr — mondta az ellenőr. — A Pray-kódex tanúsága szerint Tyukodi Pajtás nem tudott írni.

— Hézag egy szál se — szólt a gebines. — Tyukodi Pajtás helyett meghatalmazással a kedves papája írta alá. Akit történetesen szintén Tyukodi Pajtásnak hívnak. Van ilyen.

— Ah — mondta az ellenőr, aztán levette a kesztyűjét, fel a jegyzőkönyvet, majd távozott.

— Béla — kiáltott a gebines. — Holnap a maradék két muzsikust is kirúgjuk.

— Magnót veszünk helyettük?

— Szó sincs róla. Az élő zene varázsát sosem pótolja a gép. Három macskát veszünk, és te majd ritmusra taposod a farkukat.

A pincér zokogni kezdett.

— Ballada úr, én ezt nem csinálom. Másodszor is itt volt az ellenőr, lebukunk, mint az alkonyi napkorong.

— Ostoba vagy, mint egy borotvapemzli — mondta a gebines. — Most ütött csak a mi óránk. Már az is évszázados ritkaság volt, hogy másodszor kijött. De, hogy egymás után háromszor… tiszta lehetetlenség.

De az ellenőr harmadnap is betoppant.

— Ballada úr — mondta —, fájdalomtól megtört metszőfoggal közlöm, hogy az ön sósperece ehetetlen.

— Világos — szólt a gebines. — Az ugyanis nem sósperec, hanem történelmi perec, s az audiovizuális oktatás céljait szolgálja. Ezeket a pereceket hajigálták a hős egri asszonyok a kutyahitű muzulmán fejére. Nálunk a perec nem fogyóeszköz, hanem becsület és dicsőség dolga.

A százötvenedik látogatás után Béla pincért vádemelési javaslattal átadták a kerületi ügyészségnek. A gebines a jubileumra egy nyakkendőtűt kapott az ellenőrtől. A közepén egy borsószem méretű féldrágakő a büfé sonkászsemlyéjét ábrázolta.

Háromszoros nagyításban.

Peterdi Pál

SZENVEDÉLY

Szeretnénk, ha végre nyilatkozna, kedves fiatalember — mondta az ünneplőbe öltözött családfő.

— Egy kis türelem! Mindjárt befejezem ezt a rendkívül érdekes vezércikket, utána pedig rátérek látogatásom céljára, vagyis tisztelettel megkérem kedves lányuk, Piroska kezét…

Tedd már le azt a vacak újságot és válaszolj az anyakönyvvezető kérdésére!

— Tessék?

— Válaszolj: akarod-e, hogy a feleséged legyek?

— Igen. Fantasztikus! Egy svéd férfit több száz tengeri mérföldön át hurcolt egy megsebzett bálna, s a bálnavadász megúszta egy könnyű náthával…

Béla, oltsuk el a villanyt!

— Szívecském, ne zavarj pont most, amikor a walesi herceg budapesti látogatásáról olvasok! Képzeld, a magasrangú vendég kedveli a kecskeméti barackpálinkát!

— Nem gondolod, szívecském, hogy most nem olvasnod kellene? Utóvégre mégis csak a nászéjszakánk van!

— Ejnye, de tüzes a menyecske! Még öt oldal, aztán kapsz egy puszit…

Hogy érzed magad, Piroska, drágám?

— Köszönöm, jól. Fiad van, Béla. S ezt tudod, kinek köszönhetem?

— Kinek?

— A nyomdászoknak. Pontosan kilenc hónappal ezelőtt sztrájkoltak, és nem jelent meg egyetlen újság sem. Így rám is jutott egy kis időd.

Támadás! Előre! Szerencsétlen, maga mit olvas ilyenkor?

— A Frontújságot. Ha nem tudom, mi újság a világban, hogy támadjak lelkesen?

Édes Bélám! Csakhogy épségben hazajöttél. Készítek neked egy jó forró fürdőt.

— Érdekel is engem a fürdő, amíg nem láttam a mai lapokat…

Koccintsunk, Béla! Ma van az aranylakodalmunk!

— Egészségedre!

— A tiedre is, drágám. Hogy elszaladt az idő. Ötven évet végigolvastál mellettem.

— Ezen az ünnepen el kell mondanom egy titkomat, Piroska.

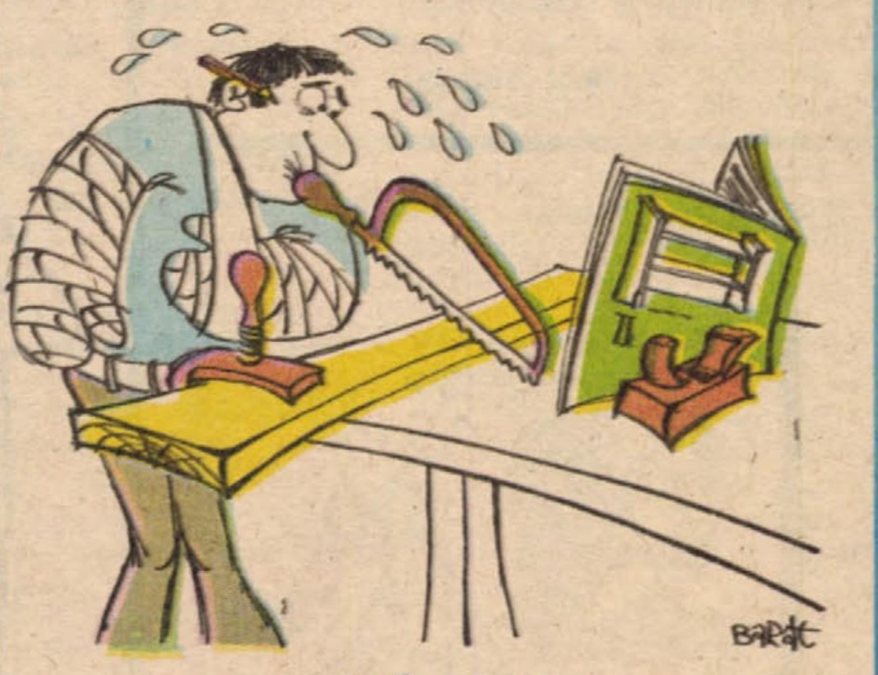
— Hallgatlak, Béla.

— Bevallom: ezelőtt harminc évvel megcsaltalak. Öt hónapig tartott az ügy. Minden héten kedden és pénteken négytől hatig, egy másik nőhöz jártam fel újságot olvasni…

Galambos Szilveszter

Megkérdeztük rajzolóinkat: MELYIK A KEDVENC LAPJUK?

Barát József:

– Az Ezermester.

Sajdik Ferenc:

– A Kutya újság.

Endrődi István:

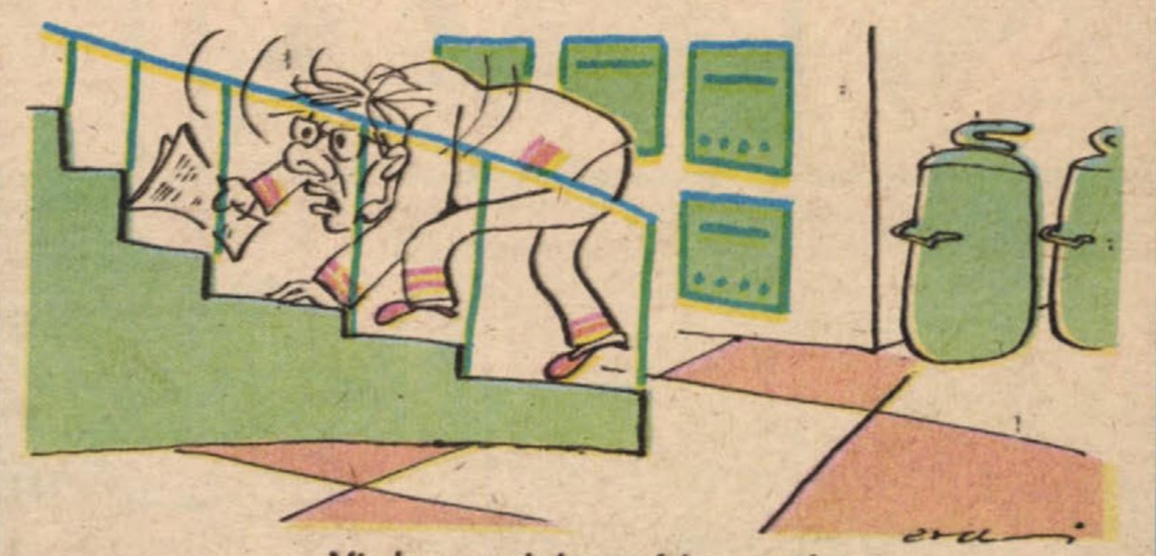
– A piros hetes.

Várnai György:

– Imádom a szellemi erőfeszítésekre serkentő írásokat.

Erdei Sándor:

– Mindegy, csak hozza fel a postás!

Hegedűs István:

– Az, amelyikben nincs benne az Anyag- és Árhivatal közleménye.

Szűr-Szabó József:

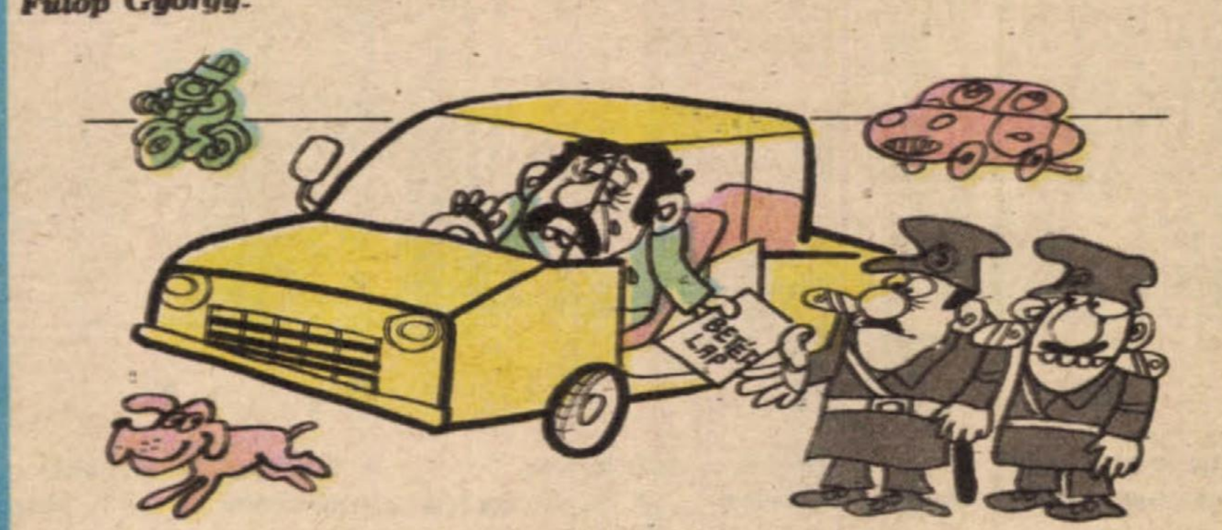
– A legkomolyabb: a Ludas Matyi.

Brenner György:

– Az Ország-Világ. Mióta az ételreceptjei szerint főzünk, másik lapra nem marad pénzünk.

Fülöp György:

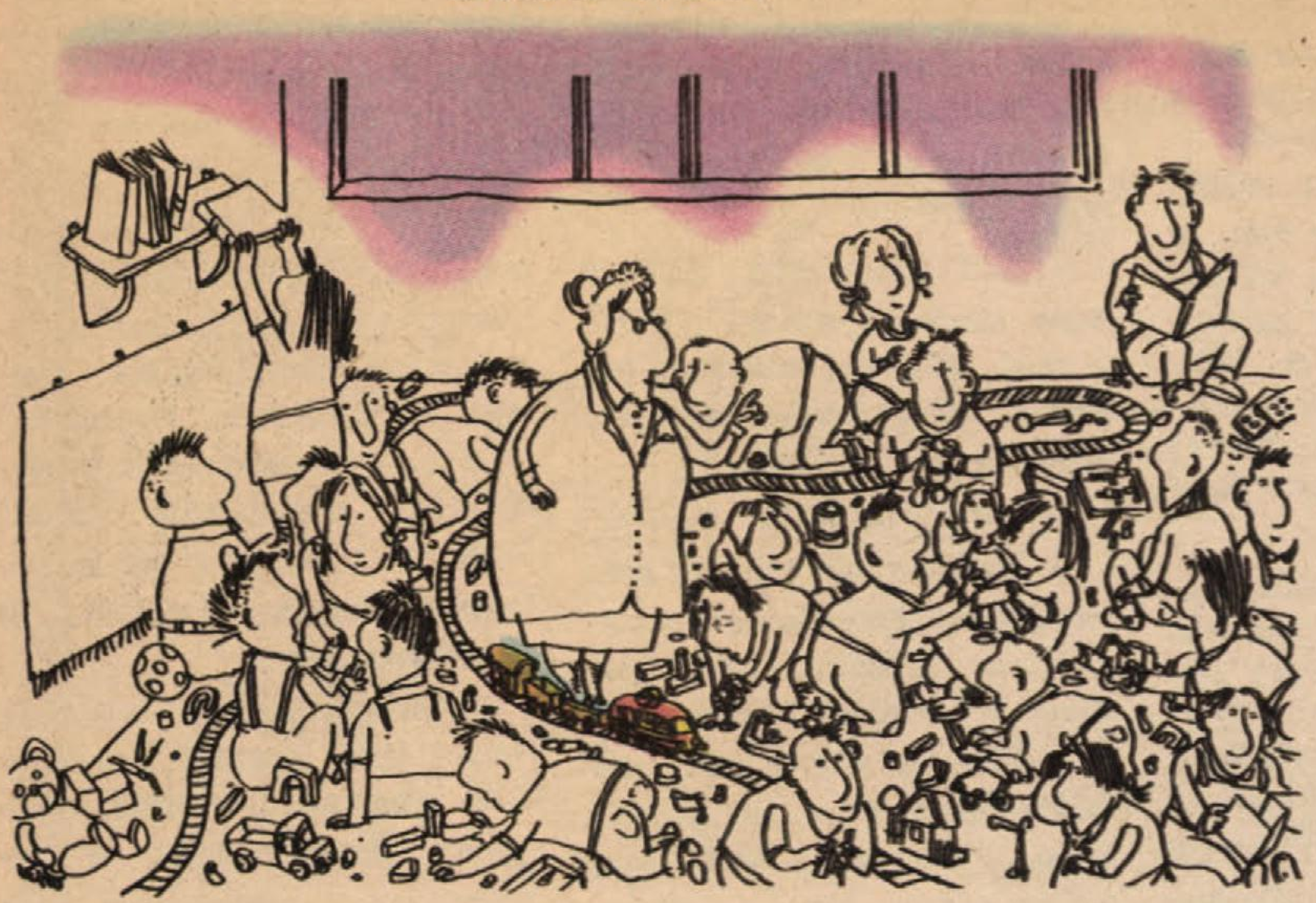
– A betétlap és a váll-lap.

Dallos Jenő:

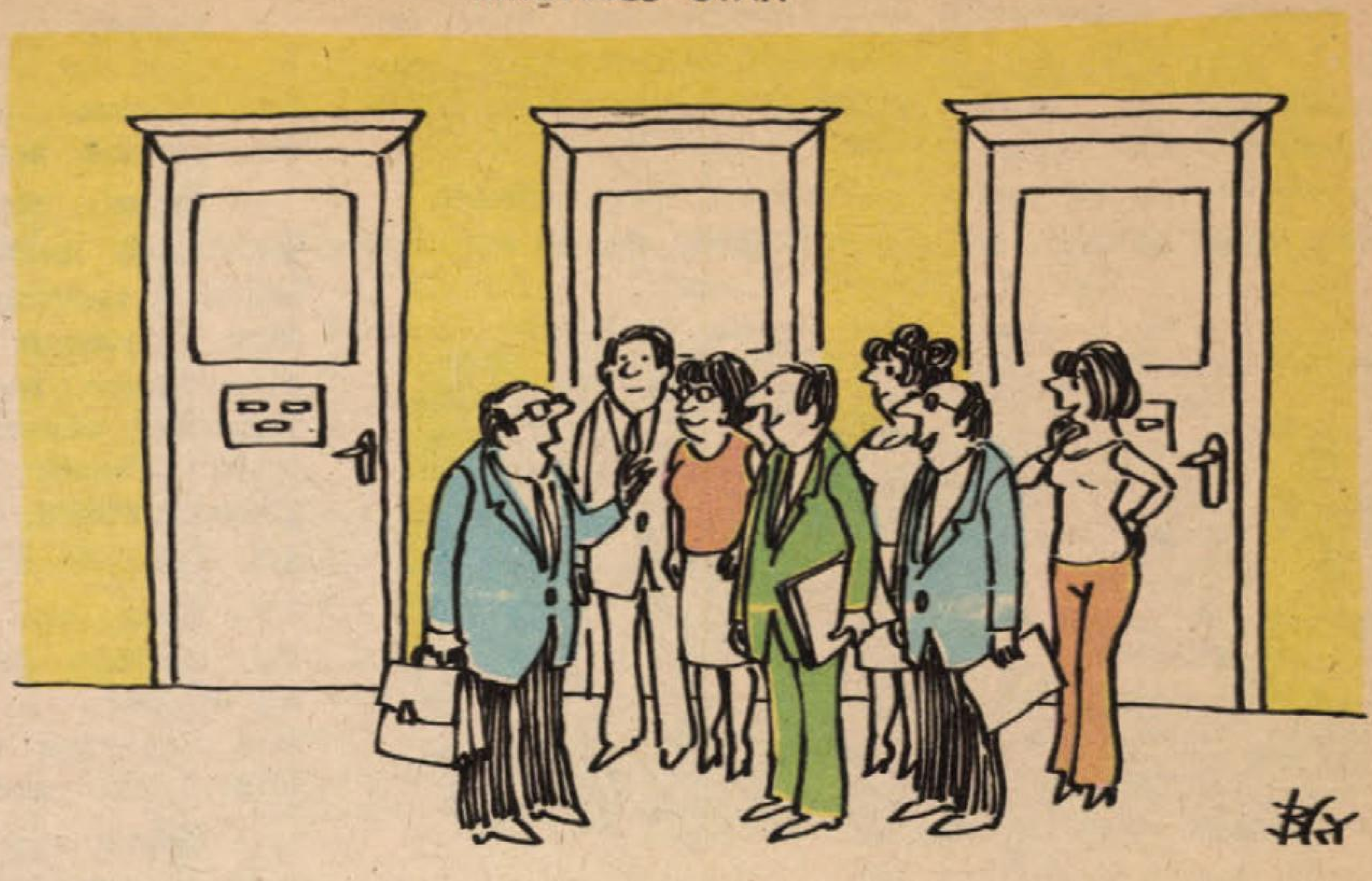

– Nem is tudnék választani. Mindegyik egyformán friss és érdekes.

ZSÚFOLT ÓVODA

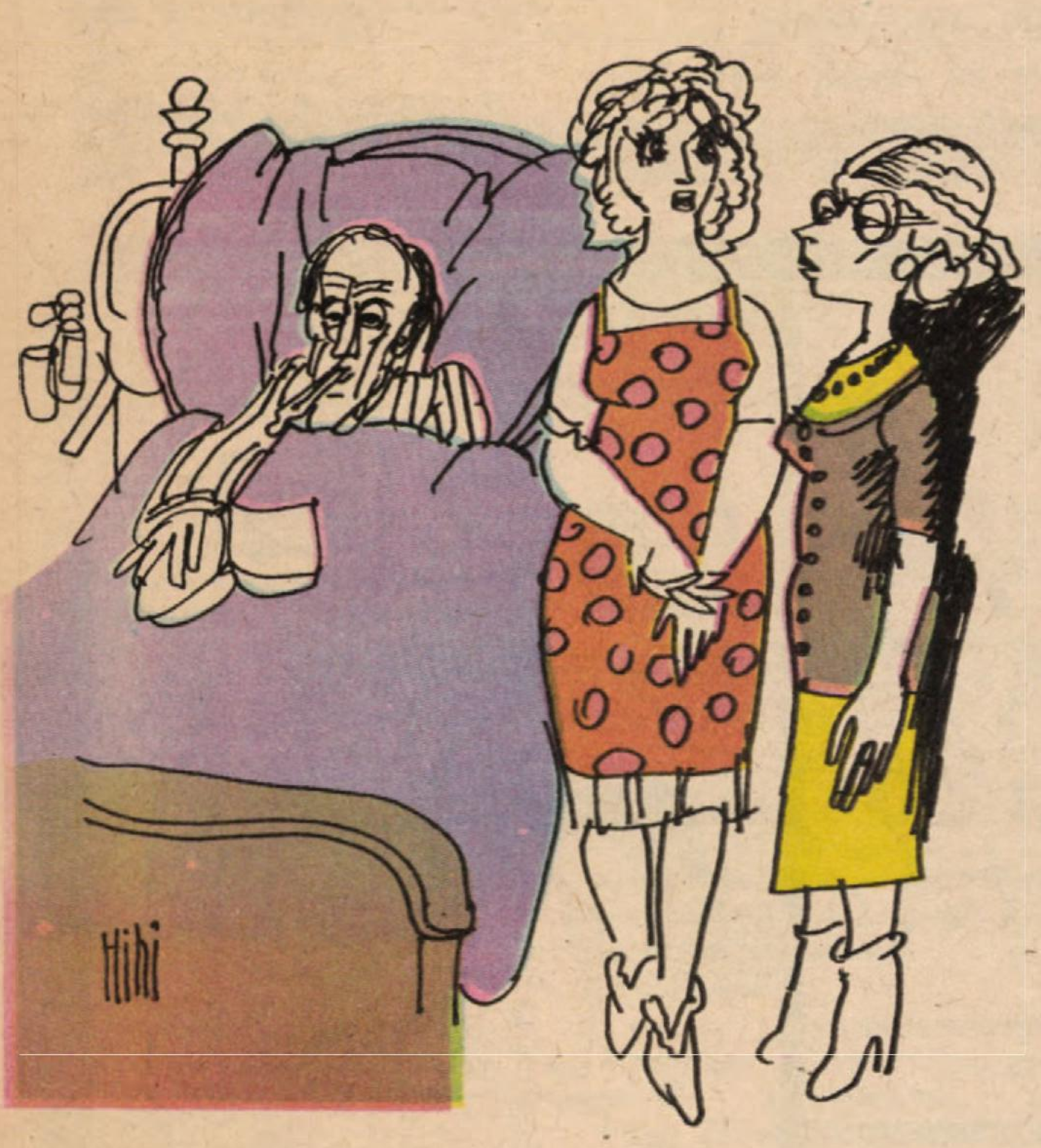

KINEVEZÉS UTÁN

– Középszinten volt a legnehezebb, akkor mindenkitől félni kellett.

IRODALMI BETEGSÉG

– Megártott neki a sok nyersfordítás...

VALAMIT FELMUTATNI

— Kovácsék nyaralót építettek, igaz? — kérdezte a feleség.

— Igaz — mondta a férj.

— Tóthék kicserélték a kocsijukat, igaz?

— Az is igaz.

— Molnárék nemrég vettek egy szobabútort. Stílbútort.

— Igaz.

— Akkor azt mondd meg, mit tudunk mi felmutatni?

— Hogyhogy felmutatni? — kérdezte a férj.

— Hát felmutatni. Mindenki felmutathat valamit. De mit mutathatunk fel mi?

— Nem is tudom. Fel kéne mutatnunk valamit?

— Ilyen keresetű és korú embereknek, fel kellene mutatni valamit.

— Kinek?

— Mi az, hogy kinek?

— Kérdezem, hogy áll a dolog ezzel a felmutatással. Hol, mikor, kinek és milyen magasra kell felmutatnunk azt a valamit? Van valahol egy ellenőrző pont, egy őrbódé, ahol azt a valamit fel kell mutatnunk, mint egy belépési engedélyt? És aki nem tud felmutatni semmit, az mars ki?!

— Gúnyolódsz? Önmagunknak kell felmutatni!

— Önmagunknak? Ami engem illet, én egészen jól megvagyok anélkül, hogy felmutogassak valamit. Pláne egy szobabútort. Nekem sérvem van.

— Veled nem lehet normálisan beszélni.

— De lehet. Támadt is egy ötletem. Nem lehetne mind a három diplomás gyerekünket felmutatni? Jó magasra felmutatjuk, meg is lengetjük őket. Vagy élő személyt felmutatni tilos? Te például mit szeretnél felmutatni?

— Egy bundát.

— Kinek a bundáját?

— A birkának.

— Nyúzni nem fogunk.

— Nem is kell, a bundát csak meg kell venni.

— És miért pont bundát?

— Mert az praktikus és jó meleg.

— No, most azért kell megvenni mert meleg, vagy mert fel kell mutatni?

— Mert meleg.

— Akkor mit akarsz ezzel a felmutatással? Mondd azt, hogy akarok egy bundát és punktum.

— Mondom.

— Tehát semmi felmutatás? Visszavonod?

— Vissza. De miért ragaszkodsz hozzá?

— Mert ez az egyetlen, amit én fel tudok mutatni.

Novobáczky Sándor

Fülöp György rajza

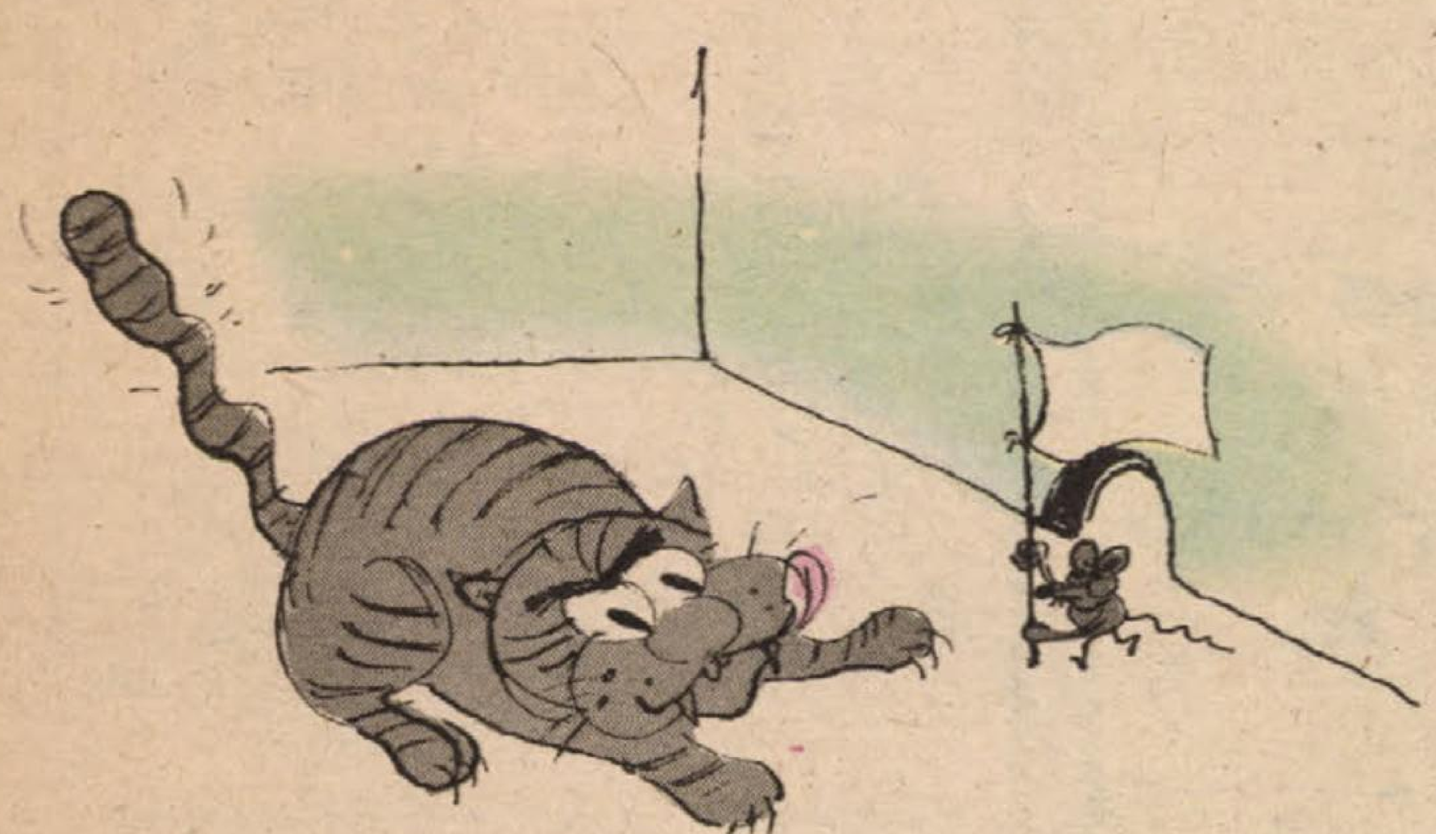
1. Színtartó füstszínű ház 2. Rózsaszínű leányszállás 3. Zöld ház, park helyett 4. Fogház, lila csíkokkal 5. Klór-fehér víztorony 6. Egérszürke alkoholelvonó intézet 7. Nemzetiszínű lakóház, jobb helyekre 8. Színtelen ház színvakoknak 9. Házgyári ház, sok szín, egy fazon

NAIV

HEGEDŰS,
FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI,
VÁRNAI,
LEHOCZKI,
DALLOS,
BRENNER

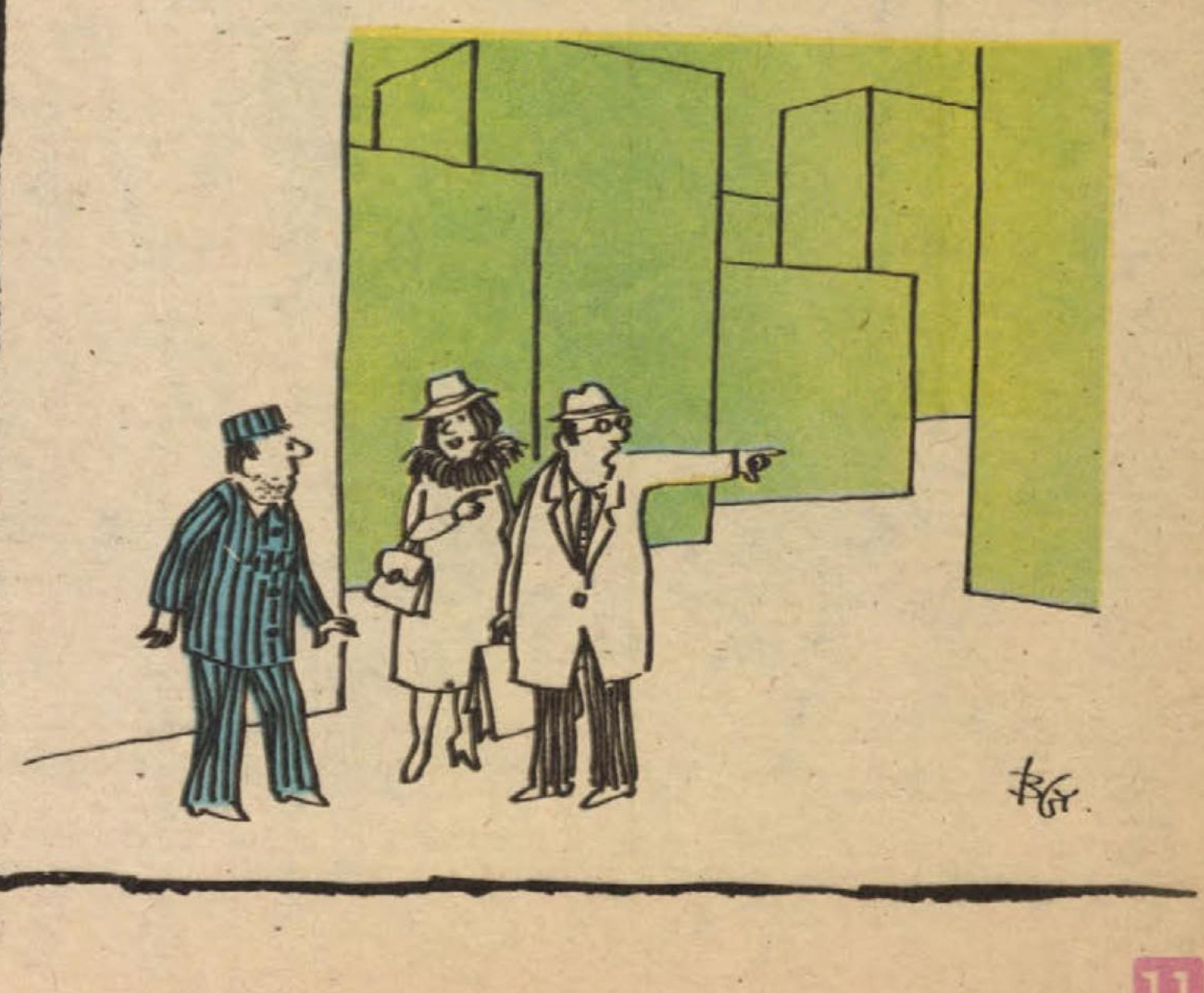

IMPORT HUMOR

SPORTVICCEK KÜLFÖLDRŐL

NAGY MÉRKŐZÉS LESZ!

KAPUSCSEL

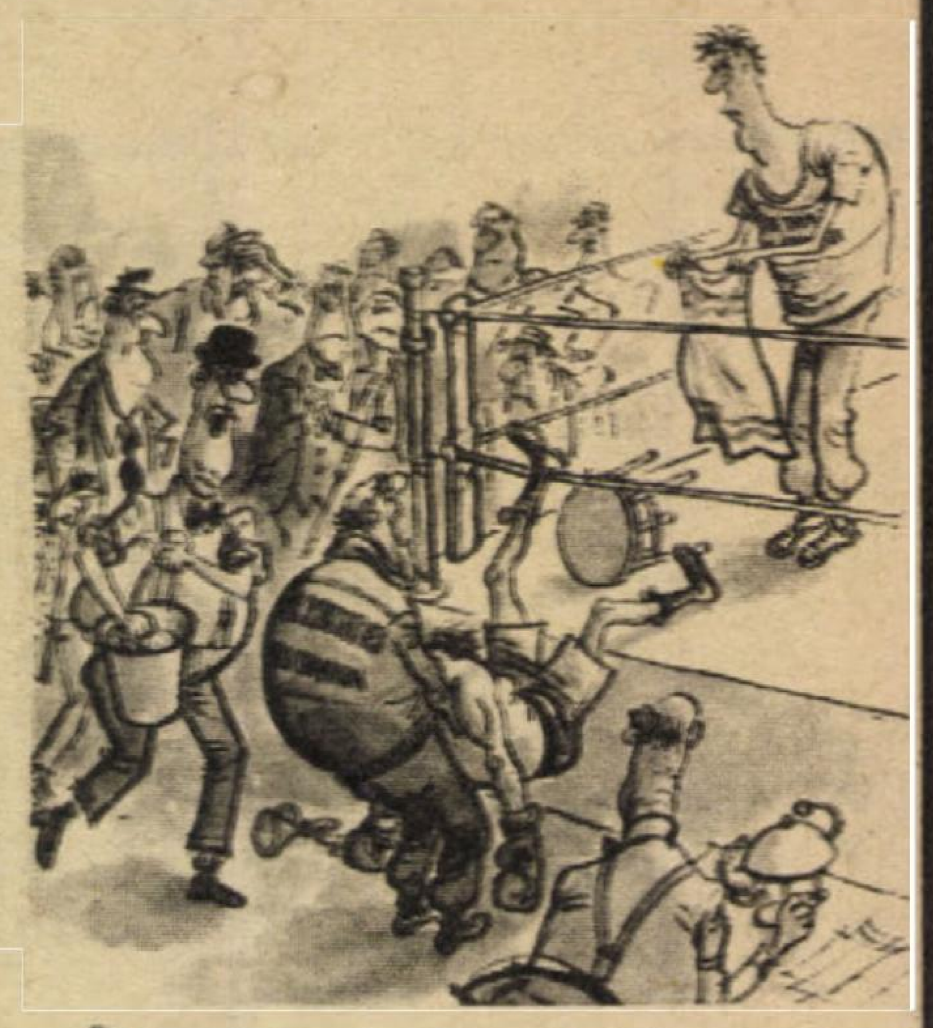

A SÉRTŐDÖS

FELHŐFEJES

– Nem megmondtam, hogy gyengéden legyezd!?

– A szerencsétlen nem tudja, hogy a keki a divat!

Aszongyák

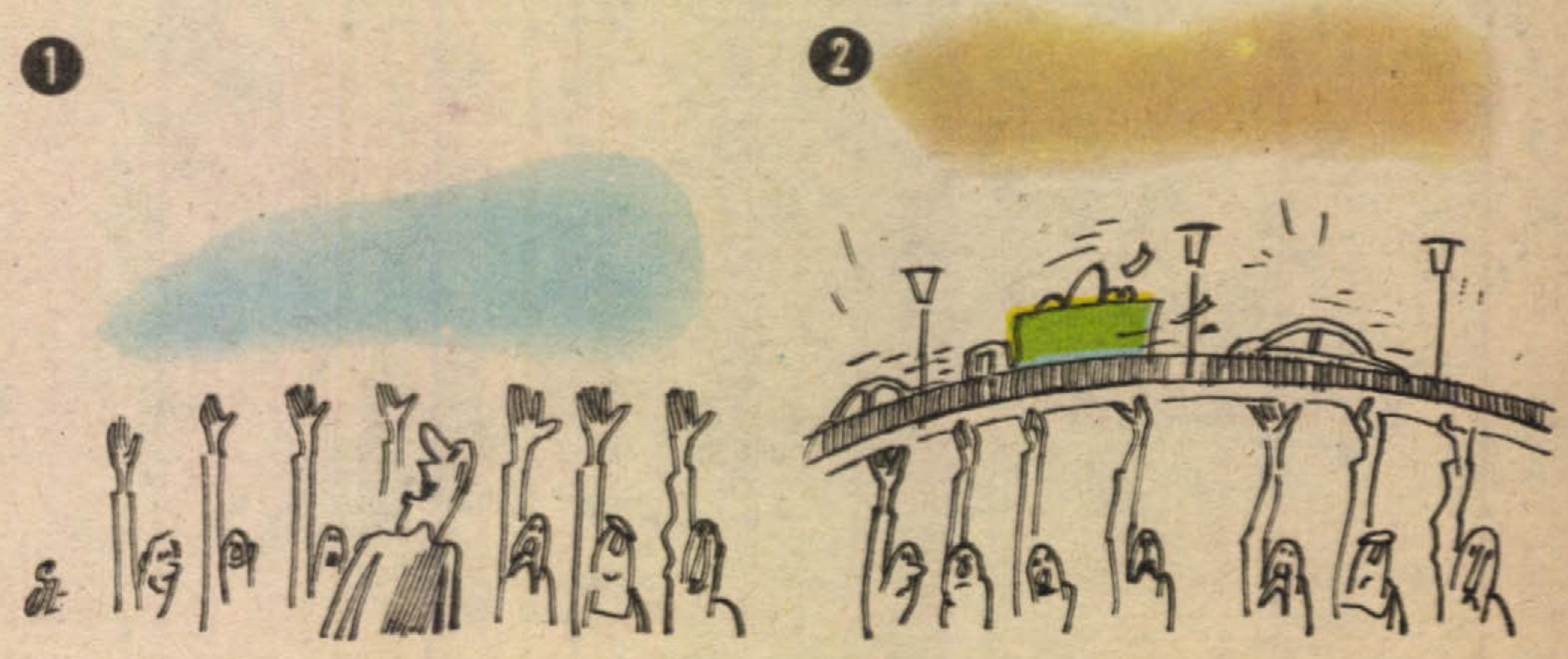
hogy egy japán vállalat kidolgozta az alkohol por alakban történő gyártásmódját.

Ha a porított alkohol gyártása elterjed az új dolgok iránt nyilván fogékony szesztestvérek körében (bár a részegség bizonyos stádiumában már nem tudják megkülönböztetni a port a folyadéktól), akkor a poros ruhában hazatérő japán férj a feleség kérdésére, hogy mitől olyan poros, azt feleli majd, hogy a kabátomon levő por a porított alkoholból véletlenül ráhullott porszemekből áll, a nadrágomon levő porban viszont semmi alkoholtartalom sincs, mert az a csapos cipőtalpáról került oda, igazán, drágám — mondja majd szemrehányóan a kissé sértődött japán férj —, nem kell most már mindent port alkoholpornak vélni, különben is a kabátomból majd kikefélem a port, ha talpra tudok állni, a nadrágomon meg úgysem látják, mert hogy is mondjam csak, hátul van, ami viszont a leheletemet illeti, azt ki se kell kefélni, mert abból magától eltűnik az alkohol nyoma, milyen praktikus volna, ha a ruhámmal is így volna, hehehe, de vegyük át a szót a japán férjtől, hiszen elvégre ezt az egészet én írom, nem ő, de be is fejezem, csak még egyet óhajtok leszögezni, nem biztos, hogy az alkoholisták körében kedvelt lesz a porított alkohol.

Mert kevésbé szórakoztató a porított alkoholt tartalmazó zacskót, mint a folyékony alkoholt tartalmazó üveget egymás fejéhez vagdosni a kocsmában.

(gergely)

SZAVAZÁS

– Emeljék fel a kezüket, akik felüljárót akarnak!

Tücsök és Bogár

Az Őrség fővárosában még nem ment ki divatból a faböleső. A képen látható Koczor Ernő ezermester faragta, esztergálta Hurák Szabolcskának. A modern berendezésű lakásban is hangulatot teremt a faböleső.

Fotó: Horváth László

Mire megnő, még százezermester is lehet belőle!

(A Vas Népe c. lapból ollózta Földváry Ákos, szombathelyi olvasónk)

— Meleg nap. Az utóbbi évek legmelegebb napja volt a tegnapi. A Meteorológiai Intézet pécsi obszervatóriumának tájékoztatása szerint 14 órakor a hőmérő higanyszála elérte a 8 Celsius fokot. A napsütés meghaladta a hat órát.

El kellett tikkadni!

(A Dunántúli Naplóban észlelte Gölles Ferenc, pécsi olvasónk)

Az emberszabású majmok — akárcsak az ember — kétfázisúak: az éjszakát végigalusszák, nappal pedig lustálkodnak

Ne általánosítsunk. Ismertünk embert, aki a nappalt aludta végig és éjszaka lustálkodott. Erre egy majom képtelen.

(Az Interpress Magazinban találta Beck György, városföldi olvasónk)

Ebből sem lesz óbor!

(Beküldte Vasas Béla)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Tribün

Fura gól esett Argentínában. A Rosario Central 3:2-re vezetett, amikor egy síp a mérkőzés végét jelezte. A csapat egyik védőjátékosa a győzelem feletti örömében a saját hálójába bombázta a labdát. Mire a játékvezető gólt ítélt. Kiderült, hogy a mérkőzés végét nem ő jelezte, hanem egy tréfás kedvű szurkoló a lelátóról. Végeredmény: 3:3.

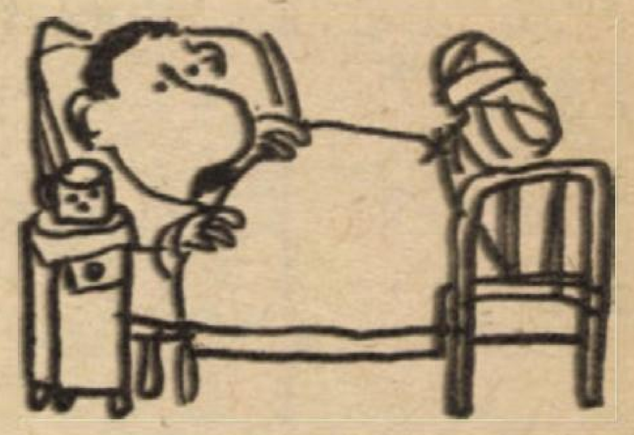
Werner Grissman, az osztrákok nagyon jóképű síversenyzője mondta egy tv-interjú során:

— Aki nálam szebb — az már giccs!

Gerd Müller, a Bayern München gólkirálya generáljavításra vitte a kocsiját, aztán majd hanyattesett, amikor a számlát meglátta.

— Jóságos ég — kiáltotta. — Idefigyeljen, mester, amikor sérülten a kórházban feküdtem, az én nagyjavításom nem került enynyibe.

— Természetesen — mondta a szerviz főnöke. — Csakhogy a mi számlánkban a kopott és hibás alkatrészek pótlása is benne van.

Marvin Davis, denveri olajmágnás 12 millió dollárért megvásárolta az Oakland baseballcsapatát.

— Így van ez, kérem — mondta utóbb az újságíróknak. — Ahogy öregebb és öregebb lesz az ember, úgy lesz drágább és drágább a játékszere.

A houstoni rögbicsapat kikapott Clevelandben. A játékosok panaszkodtak.

— Húszfokos melegből jöttünk a clevelandi télbe — mondták. — Nem készültünk fel erre.

— Hogyan készültünk volna fel? — dühöngött Bum Phillips, az edzőjük. — Talán vacogótréningeket kellett volna tartanunk?

(p. p.)

Le a harmincasokkal

Csak a legteljesebb egyetértés hangján tudok írni arról, hogy a Nagyvilág című világirodalmi folyóirat nem adta oda a novellafordítási pályázat első díját Nemes Annának, akinek azt — mint a lap 1977/12. számában olvasható — a bíráló bizottság eredetileg szánta. Nevezett — visszaélvén a pályázat jeligés voltával — megszegte azt a pályázati feltételt, hogy csak 30 éven aluliak vehetnek részt a műfordítók vetélkedőjén.

Megjegyzem, hogy én már a kiíráskor teljes mértékben igazat adtam a szerkesztőségnek a részvételi korhatár kérdésében. Olyan fiatal tehetségek jelentkezését várták, akikre még hosszú ideig számíthatnak a magyar novellafordítás szolgálatában. Képzelják csak el, hogy felfedeznek egy hatvan éves műfordítót, díjazzák, elindítják a pályán, s akkor egy év múlva megüti a guta vagy elviszi az infarktus.

Igaz, Nemes Anna nem sokkal lépte túl a harmincéves korhatárt. Mindössze egy hónappal öregebb, mint azt a novellapályázat eredményhirdetésében közhírré teszik. Ne tartsuk ezt tapintatlanságnak! Lényegében arról van szó, hogy magas életkora miatt nem kapja meg az első díjat és a hatezer forintot.

Emlékezhetünk, milyen sok gúnyos megjegyzés forog közszájon, hogy meddig beszélhetünk fiatal írókról, költőkről. Negyven évesek éppúgy tartoznak e címke alá mint húszon inneniek. Örvendetes, hogy legalább a műfordítók házatáján rend lesz. Fiatal műfordító a harmincon inneni, öreg műfordító a harmincon túli.

Talán mégis megkaphatná az első díjat Nemes Anna, ha tisztiorvosi bizonyítvánnyal igazolná, hogy koraszülött, s ennek nem szabad joghátrányt okoznia a számára. Vagy ez sem lágyítaná meg a bíráló bizottság kőszívét? Akkor jelentkezzen űrhajósnak. Ott még a fiatalok közé sorolják.

Gőz József

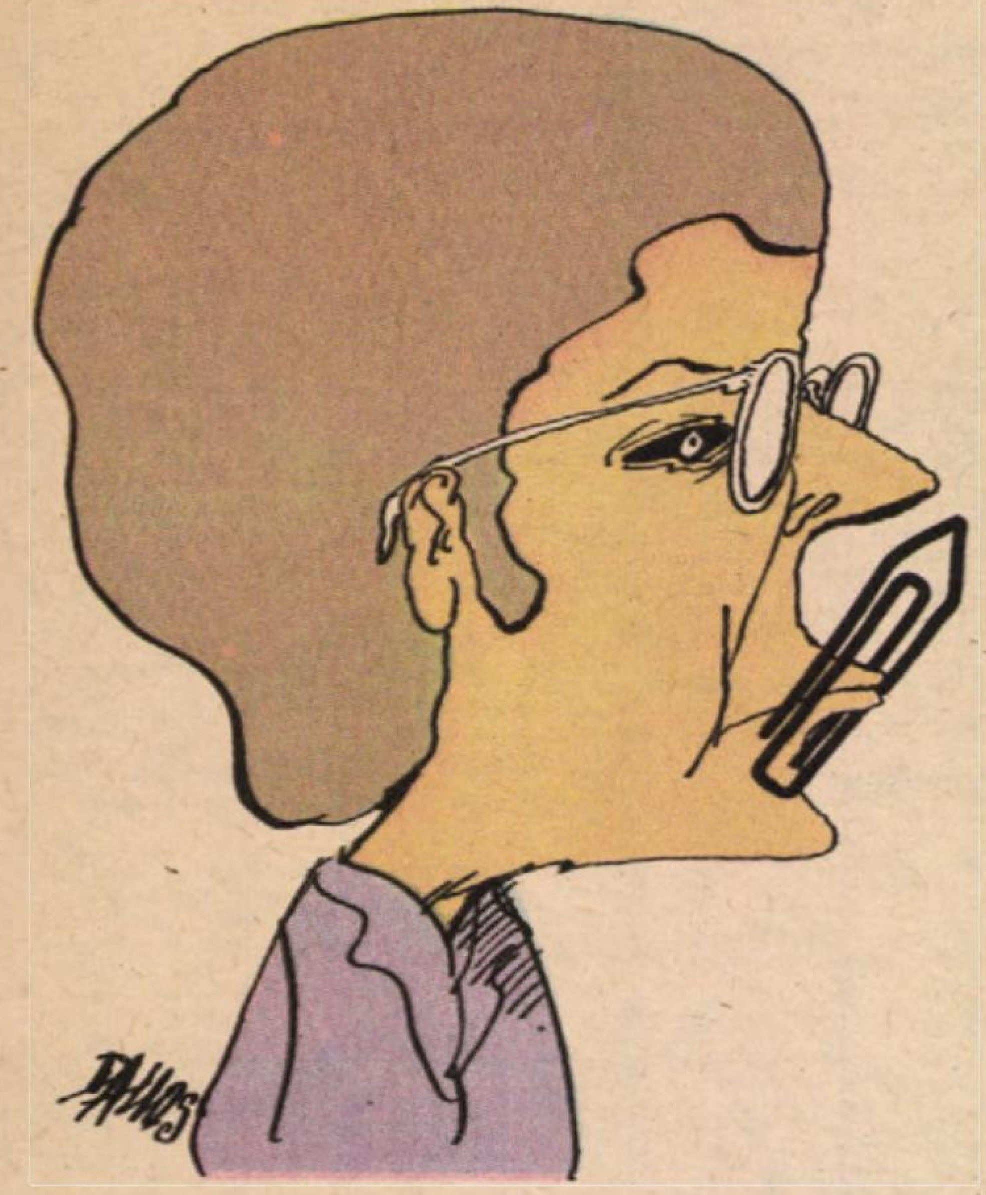

— Büszkék lehetnek Kovács szaktársra, az ő találmányát vásároltuk vissza a japánoktól!

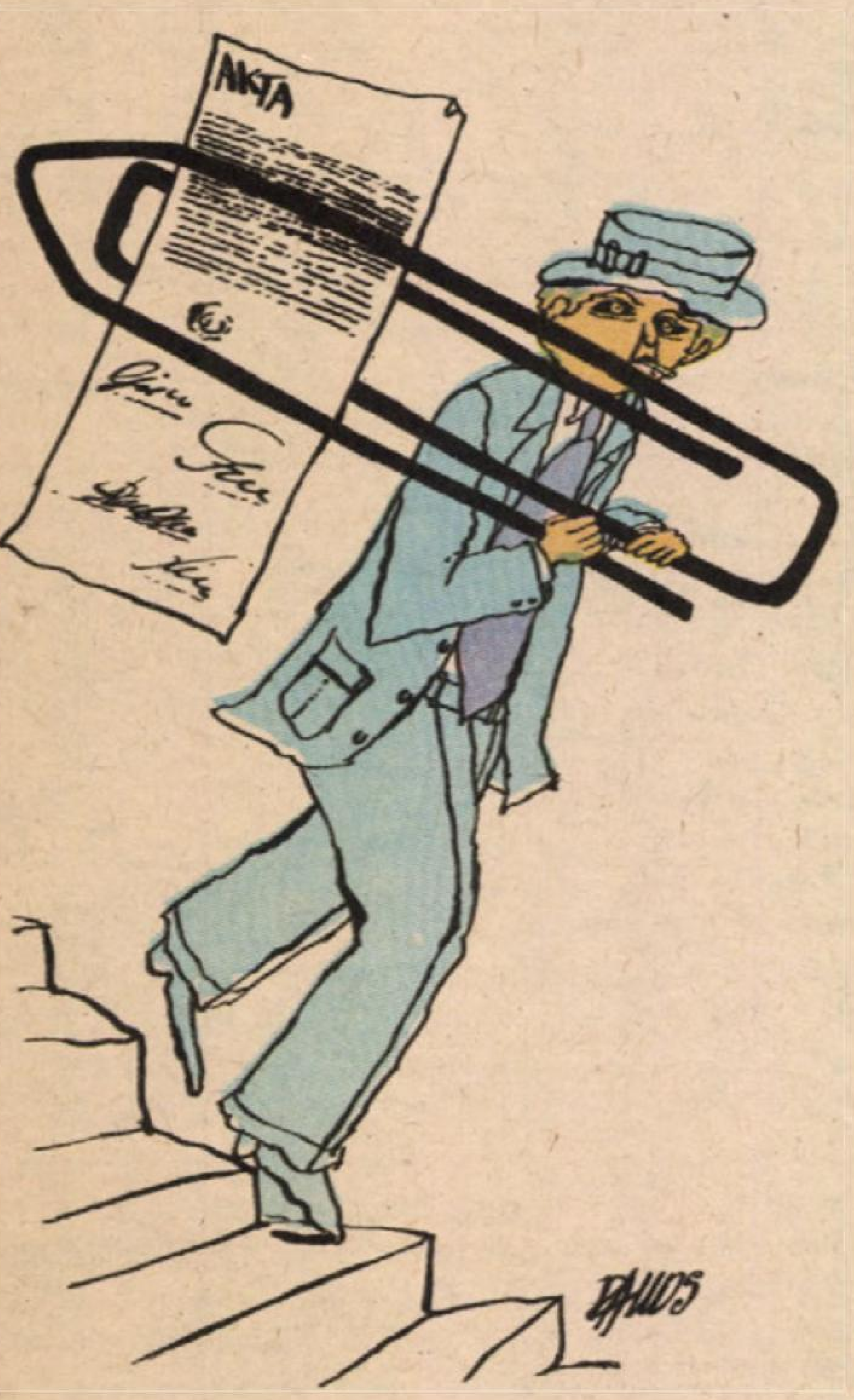
DALLOS JENŐ:

GEMKAPOCS

VÁLLALATI TITOK

AZ ÜGYFÉL KERESZTJE

SZERELEM

VICCLAPOK 1848—1978

Január 25-től február 6-ig látható a kiállítás Birkl László gyűjteményéből az Óbudai Klubházban (Bp., Fő tér 1.).

Kedves olvasóink február 2-án 18 órakor találkozhatnak a Ludas Matyi munkatársaival Óbudán, a Klubházban, ahol szeretettel várjuk önöket.

ZSÖLLYE

A főszereplő öltözőjébe benyit a kollégája, aki a nézőtérről nézte végig az előadást. Ölelés, kézszorítás és máris elhangzik a kérdés:
— Na, milyen voltam?
A kolléga kényelmesen elhelyezkedik az öltöző pamlagján. — Hát, őszintén szólva...
Színészünk közbevág: — Ha így kezded, ne is folytasd!

*

Operaházunk trieszti vendégjátéka előtt az egyik férfi táncos a próbán odabicegett Seregi László főrendezőhöz: — Elcsúsztam a lépcsőn és megrándult a bokám, de azért nincs komoly baj. Az orvos megnyugtatott, hogy három nap múlva úgy fogok táncolni, mint azelőtt!
Seregi gondterhelten nézett maga elé. — Mint azelőtt? És ez téged megnyugtatott?!

*

Januárban az időjárás néhányszor kellemetlen meglepetésekben részesítette az európai fővárosok lakóit. Rómára egyik éjjel óriási felhőszakadás zúdult. Másnap a római meteorológiai állomás vezetője az alábbi táviratot kapta: „Talán érdekli, mivel szórakoztam az elmúlt éjszaka?... Az Ön által megjósolt e l s z ó r t a n m e g j e l e n ő f e l h ő k e t szivattyúztam ki a pincémből!
Üdvözlettel: Marcello Mastroianni."

*

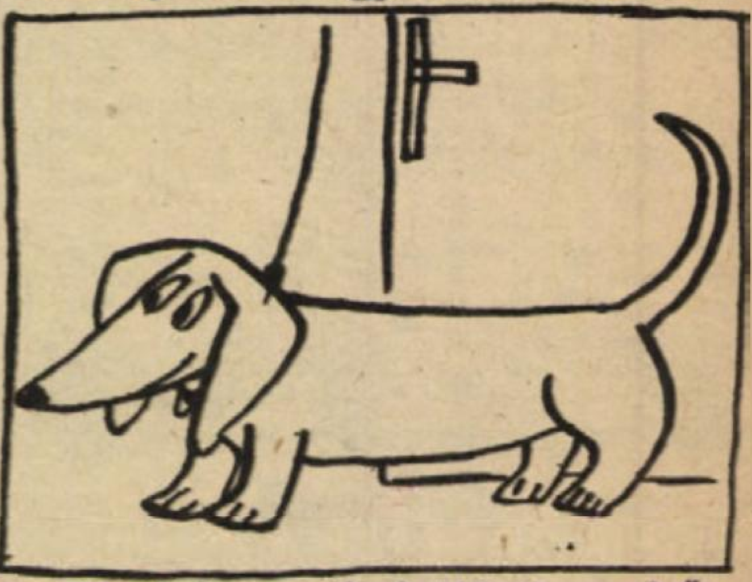
Csala Zsuzsa autóbuszon utazott budai lakásáról a Vidám Színpadra. Amikor elhagyták a Margit-híd pesti

hídfőjét, egy nagy bajuszú bácsi megbökte Csala hátát:
— Tessék mondani, ez a Marx tér?
Csala megfordult. — Nem kérem. Ez a hátam!

*

A fiatal művészházaspár az utóbbi időben sokat féltékenykedik egymásra. Az el-

múlt hét egyik különösen hűvös napján, a színész férj dacolva a mostoha időjárással, levitte kedvenc tacskójukat sétálni. Jó másfél óra múlva jöttek vissza. A feleség lehajolt a kutyához, megsimogatta, majd villámló szemekkel állt fel. — Te, ez a kutya nem hideg! Hol jártál?!

Rátonyi Róbert

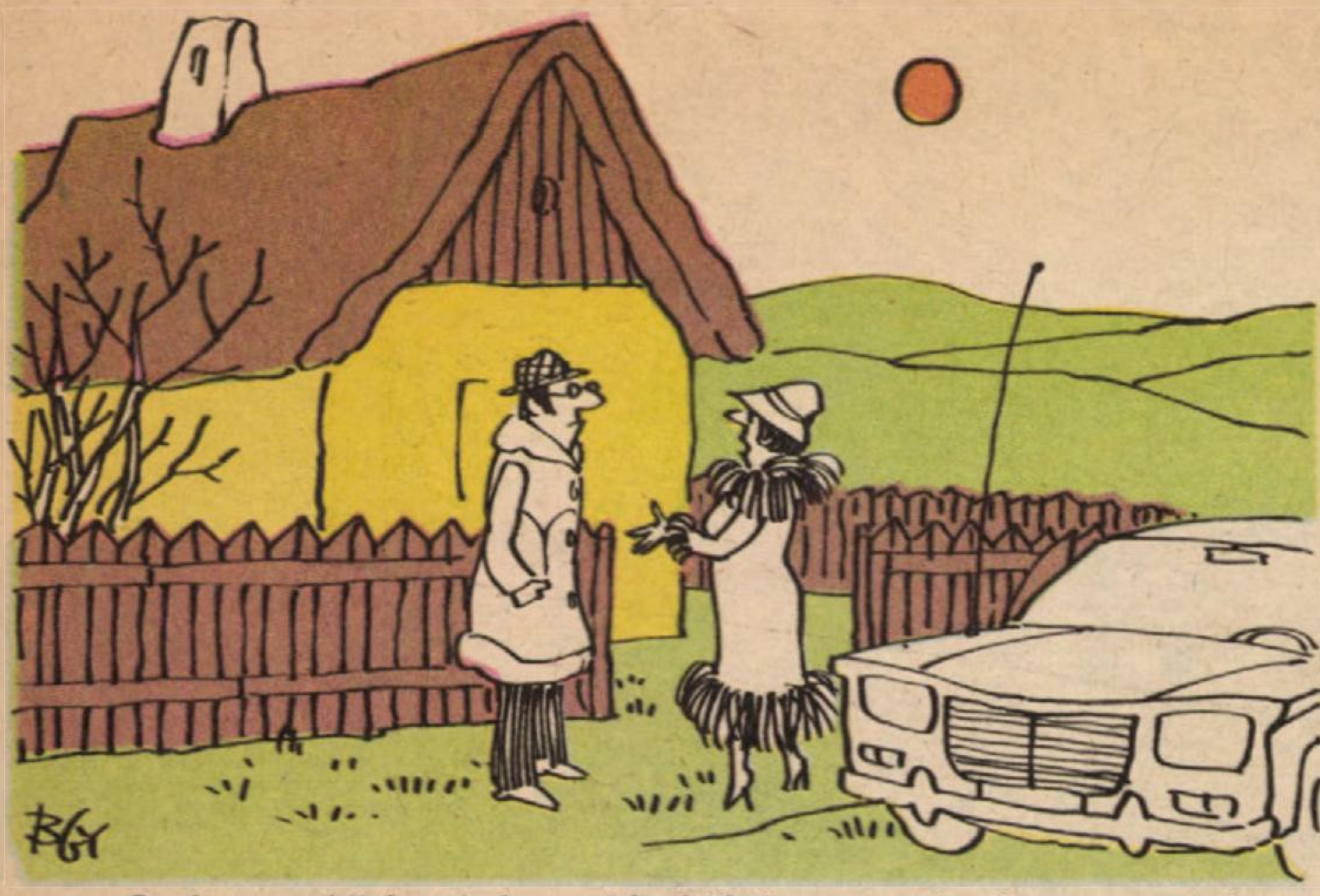

— Mit szeretnél kapni a születésnapodra: pénztárcát?
— Annak semmi értelme, úgysincs soha pénzem.
— Akkor órát?
— Annak sincs értelme, időm sincs.

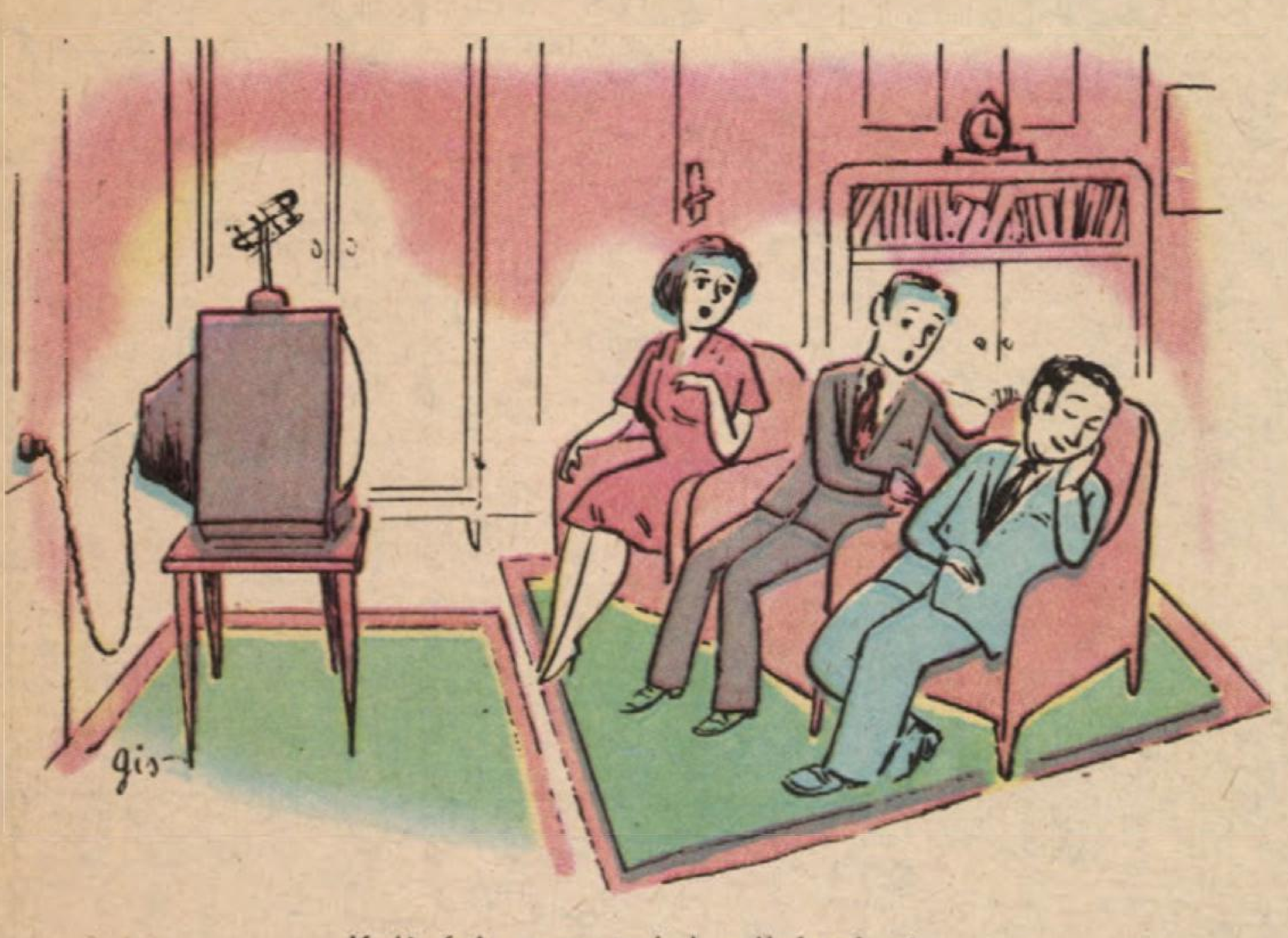

— Egy árcédulairó nagyobb érdeklődést kelt, mint én az összes regényeimmel...

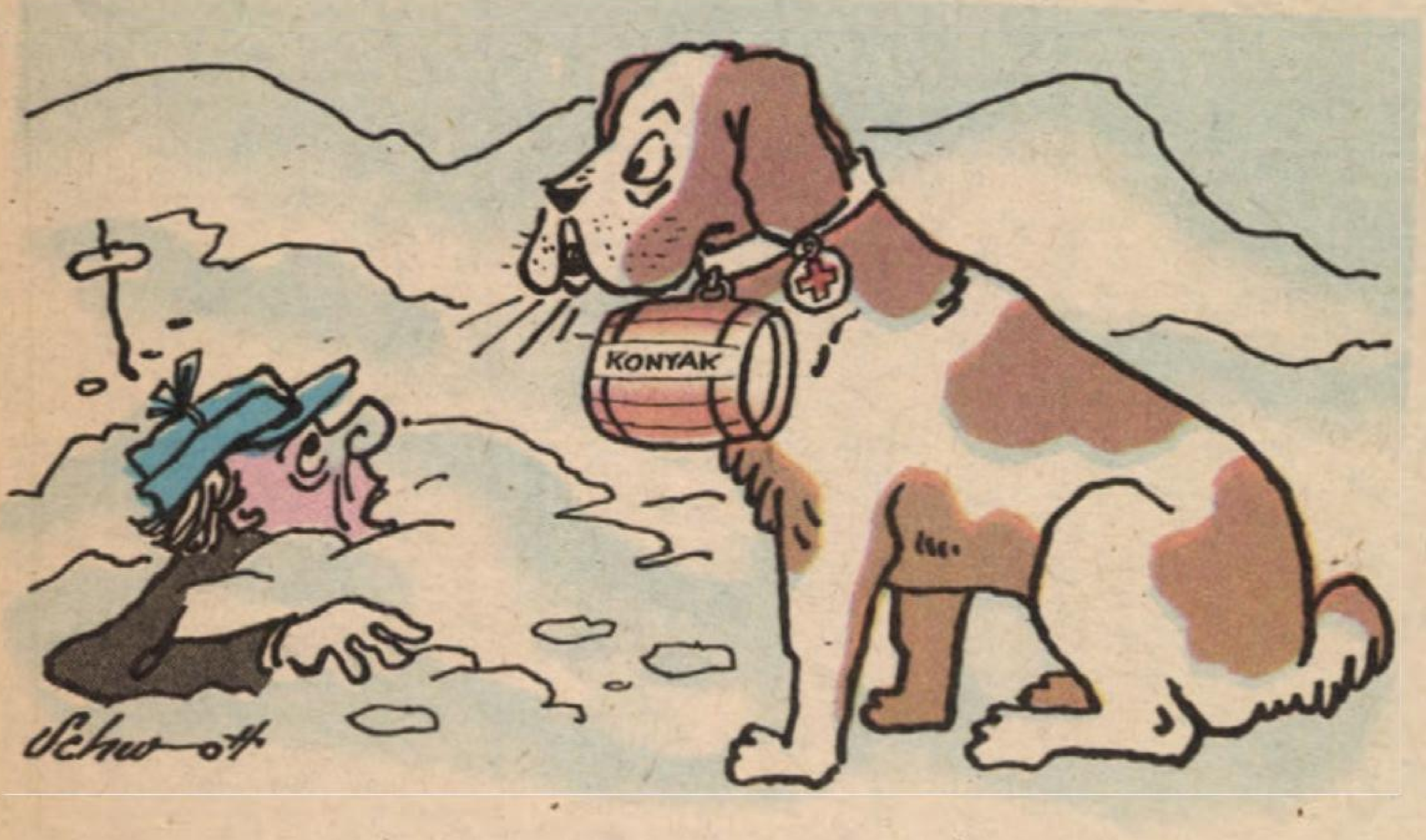

– Csak nem kívánod, hogy ide költözzem azért, hogy megvehessük ezt a tanyát?!

KÉSŐI VENDÉGEK

– Kelj fel, szeretnénk elbúcsúzni ...

– Sajnálom, kilenc óra előtt egy kortyot sem!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A srácok indiánosdit játszanak, Jancsi krétafehér arccal szédül be az előszobaajtón.

— Mi történt? — kiált rémülten a mamája —, csak nem kötöttek a kínzóoszlophoz?

— Azt nem, de el kellett szívnom a békepipát...

Hátsó oldalunkon:
DÍSZELŐADÁS
Brenner György rajza

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős Kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-04 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504
ISSN 0131—0611

ŐSZINTESÉGBŐL IS MEGÁRT A SOK

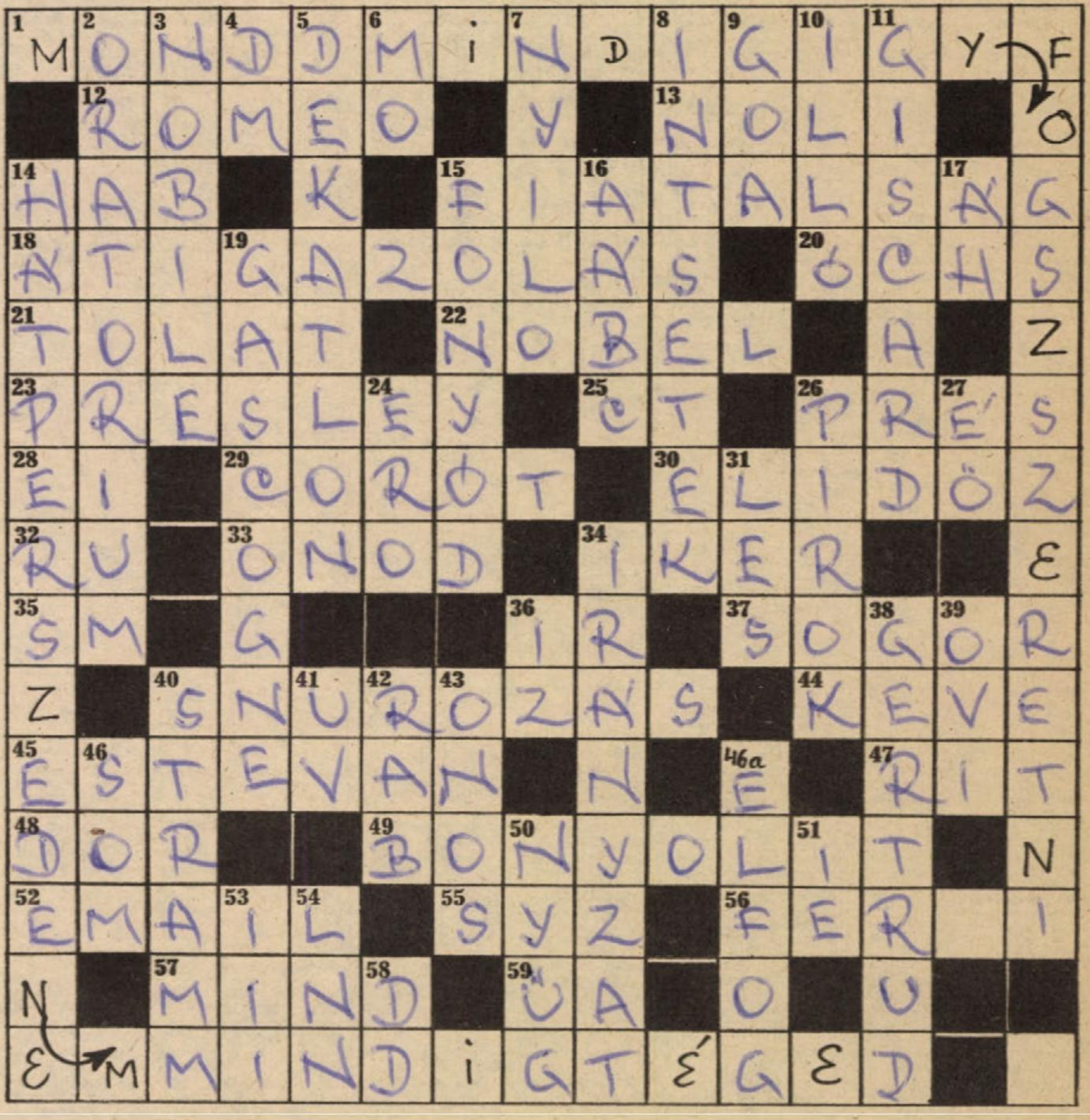
— Vízszintes 1? — kérdezi egy meghitt pillanatban Lilike a szerelmétől. — Függőleges 14 — feleli az, kíméletlenül. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 30-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Shakespeare tragikus ifjú hőse
13. ... me tangere! (ne nyúlj hozzám!)
14. A szakácsnő veri
15. Sajnos, múlékony dolog
18. A futballévad végeztével gyakori
20. A Rózsalovag egyik szereplője
21. Amikor a mozdony szerelvényt állít össze
22. Egy nemzetközi díj alapítója
23. A rock nemrég elhunyt királya
25. C. T.
26. Sajtolás céljára szolgáló szerkezet
28. Tojás — németül
29. Nagy francia festőművész (1796—1875)
30. Hosszabb időt tölt valahol
32. A ruténium vegyjele
33. 1707-ben országgyűlés színhelye volt
34. Egyszerre született testvérpár
35. S. M.
36. Európai nép
37. Közeli, de nem vérrokon
40. Kamaszok játéka az utcán
44. Osmagyar név, a középkorban magyar vármegye neve is volt
45. Arany János egyik legismertebb versének kezdete
47. Egy zenei műszó (ritardando) rövidítése
48. Ókori görög törzs
49. Kuszál, gabalyít
52. Zománc
55. S. Y. Z.
56. Nobel-díjas olasz fizikus (1901—1954)
57. Valamennyi
59. U. A.

FÜGGŐLEGES

2. Több tételes zenei mű
3. Olasz sarkkutató
4. A nyugatnémet pénznem rövidítése
5. Atlétikai versenyszám (tízpróba)
6. A molibdén jele
7. Többnyire a rózsa jelzője
8. Az „int" ige egyik alakja
9. Portugál gyarmat volt
10. Gyorsan párolgó
11. Franciaország elnökének neve
15. Fürdőhely a Balaton mellett
16. A teljes ABC kezdete
17. Indulatszó
19. Történelmi tartomány Franciaországban
24. ... tikus
26. A pintyek családjába tartozó madár
27. É. Ö.
31. Titokban figyel
34. Tendencia — magyar szóval
36. Lekvár
38. A Bánk bán egyik női szereplője
39. Becézett óvoda
40. Délceg, erőtől duzzadó, erős — ismert idegen szóval
41. Utóvizsga
42. Büntetését tölti
43. A téli eső
46. Fanyar gyümölcs
46a. Kézre kerít valakit (a rendőrség)
50. Nagyon terhes dolog, körülmény, személy
51. Német kettős magánhangzó
53. Azonos betűk
54. L. N. N.
58. Azonos betűk

FELVÁGÁS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Ő írja alá azokat a leveleket, amelyeket én a postára viszek.

200—200 forintot nyert:

Görög Sándorné, 1098 Bp., Toronyház u. 5.
Pisch Ferenc, 8060 Mór, Martinovics u. 30.
Szilvási Miklós, 4545 Gyulaháza, Petőfi utca 75.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

